

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТЕН

брой 3 (12), май 2008

КОМИСИЯ ЗА
ЗАЩИТА НА
ЛИЧНИТЕ
ДАНИИ

Starting installation...

Когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя:

- данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
- целите на обработването на личните данни;
- получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
- данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им;
- информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

1. СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	5
1.1. Народното събрание прие годишния отчет на КЗЛД	5
1.2. Работна група по чл.29	5
1.3. Защита на личните данни в телекомуникациите	6
1.4. Нов документ за Европейския полицейски офис	7
1.5. Заседания на общите надзорни органи в Европа	7
1.6. Работна среща на органите по защита на личните данни	8
1.7. Среща на комисарите по защита на личните данни	8
1.8. 16 - та конференция на AFCEA секция София	9
1.9. Задължително предписание	10
1.10. Мнение на ЕНОЗД по решението на Комисията от 12.12.2007, отнасящо се до Информационната система на вътрешния пазар (Internal Market Information System - IMI) от гледна точка на защита на личните данни	12
1.11. Мнение на ЕНОЗД за управлението на външните граници на Европейския съюз	13
2. КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	14
3. РЕГИСТРАЦИЯ НА АД	15
4. РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	18
4.1. Решения по жалби	18
Решение № 69/23.01.2008 г.	18
Решение № 8/06.02.2008 г.	23
Решение № 14/06.02.2008 г.	23
Решение № 59/06.02.2008 г.	25
Решение № 73/06.02.2008 г.	27
Решение № 74/06.02.2008 г.	30
Решение № 5/21.02.2008 г.	32
Решение № 7/21.02.2008 г.	35
Решение № 11/21.02.2008 г.	36
Решение № 16/21.02.2008 г.	37
Решение № 49/21.02.2008 г.	38
Решение № 4/12.03.2008 г.	39

Решение № 68/12.03.2008 г.	40
Решение № 17/17.03.2008 г.	43
Решение № 26/17.03.2008 г.	44
Решение № 2/19.03.2008 г.	46
Решение № 3/19.03.2008 г.	47
Решение № 9/19.03.2008 г.	47
Решение № 12/19.03.2008 г.	49
Решение № 70/03.04.2008 г.	52
4.2. Решения по сигнали	55
Решение от 17.03.2008 г.	55
Решение от 17.03.2008 г.	57
4.3. Становища	59
Становище на комисията за защита на личните данни	59
Становище на комисията за защита на личните данни	61
Становище на комисията за защита на личните данни	62
5. ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА	64
5.1. Защитата на личните данни в Австрия	64
5.2. Защитата на личните данни в Ирландия	65
5.3. Защитата на личните данни в Румъния	67
5.4. Защитата на личните данни в Словакия	68
5.5. Защитата на личните данни в Хърватия	69
5.6. Защитата на личните данни в Исландия	71

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ПРИЕ ГОДИШНИЯ ОТЧЕТ НА КЗЛД

На 21 март 2008 г. на заседание на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред в Народното събрание бе обсъден Годишният отчет за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2007 г. Председателят на КЗЛД, госпожа Венета Шопова представи отчета, основните проблеми и направления за бъдещата работа. В обсъждането взеха участие народни представители, членове на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред и членовете на Комисията за защита

на личните данни Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков.

На 9 април 2008 г. Народното събрание на Република България изслуша доклада на Парламентарната комисия по вътрешна сигурност и обществен ред относно годишния отчет на Комисията за защита на личните данни за 2007 г.

В пленарната зала резюме на отчета бе представено от председателя на КЗЛД г-жа Венета Шопова. В своето изказване пред депутатите г-жа Шопова очерта основните акценти в годишния отчет на Комисията, след което отговори на въпроси на народния представител проф. Любен Корнезов, председателстващ заседанието.

На редовно заседание, проведено на 17 април 2008 г. Народното събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2007 г.

РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29

На 18 и 19 февруари 2008 г. в Брюксел се проведе редовното заседание на Работната група по чл.29. От българска страна участие взеха г-жа Венета Шопова (председател на Комисията за защита на личните данни), г-н Красимир Димитров (член на Комисията) и г-ца Десислава Борисова (главен специалист). Работната група за защита на лицата при обработването на личните им данни (Работна група по чл.29) е създадена в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на Европа за защита на физическите лица при обработването на личните им данни и за свободното движение на тези данни. Тя има съвещателен статут и действа независимо. В нея вземат участие представители на надзорните органи на всяка държава-членка

Въз основа на предложенията, направени от всички държави-членки на срещата на подгрупата на 21 януари, със съвсем малки изменения беше приета Програмата за 2008 г. Делегацията от Франция предложи да се смени името на работната група с цел по-добро разпознаване пред обществеността.

Един от разглежданите въпроси беше защита на личната неприкосновеност на децата.

Приет беше работен документ с общи препоръки, както и специални препоръки към училищата. Работният документ се подготвя за публично обсъждане, което да приключи преди започването на новата учебна година на 15 септември 2008 г.

Обсъден беше и въпросът за обработването на личните данни, свързани със здравето и електронното здравеопазване. По отношение на корпоративните правила се стигна до заключението, че има спешна нужда от работещи такива, за да се повиши доверието на компетентните органи по защита на данните в Европейския съюз. Дискутиран беше и въпроса с Интернет търсачките и беше представен проект на работен документ за защитата на личните данни при използването търсачки. Разисквани бяха нови теми, свързани с проверките и прилагането на законите за защита на личните данни в отделните страни. Разгледани бяха и редица други въпроси, свързани със споразумения за данните за пътниците, електронното билетиране, Виза информационната система, изготвянето на правила и напътствия за банките и финансовите институции по отношение на защитата на личните данни.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 3 и 4 март 2008 г. в Рим се проведе 43-та среща на Международната група по защита на личните данни в телекомуникациите. От българска страна взеха участие г-н Валентин Енев (член на КЗЛД), г-н Веселин Целков (член на КЗЛД), г-н Красимир Димитров (член на КЗЛД) и г-ца Десислава Борисова (главен специалист/).

На заседанието се обсъдиха актуалните проблеми, касаещи така наречените "социални мрежи". Това са мрежи, които свързват помежду си хора с еднакви интереси в Интернет пространството. Проблемите са свързани с няколко основни аспекта. Първият от тях е, че доста често мрежите създават свои собствени търсачки, чрез които достъпът до данни е улеснен. Това от своя страна дава възможност на всеки потребител в мрежата да има достъп до личните данни на неограничен брой потребители. Другият момент е свързан с възможността да се записват данните на потребителите съобразно Директивата за задържане на данните (Директива 2006/24). Много често достъпни за останалите Интернет потребители са голяма част от данните, с които се регистрира лицето в такава мрежа.

Основната загриженост на Международната работна група се състои в това, че ниското ниво на защитеност на персоналната информация дава възможност за т.нар. "кражба на самоличност" или за неоторизиран достъп на трети лица, които не са регистрирани в мрежата. Задължение за доставчиците на услугата е да направят по такъв начин регистрацията, че да е възможно при желание на потребителя профилът му да е невидим. Друго възможно решение е достъпът до профили на други лица да е невъзможен без да се записва от доставчика. Следващото решение касае последващия контрол, тоест достъпът до данни на други лица от мрежата да не е за целите на директния маркетинг, спам и др.

Задължение на социалните мрежи е да информират потребителите си на достъпен и разбираем език за начина на обработване на данните им и каква точно е необходимостта от предоставяне на личните им данни. Също така трябва да е описано в правилата и условията за използване на услугата какъв обем информация ще се предостави, с какви цели и как ще бъде използвана. Другото задължение е да направят тези правила по-малки по обем, за да е по-лесно за потребителите да се запознаят с тях. Другата информация, която трябва да бъде достъпна за потребителите е към коя юрисдикция принадлежи мрежата, към кои органи може да се обърне при нарушаване на правото на защита на личните данни и каква отговорност може да понесе лицето при неправомерен достъп до данните на друго лице. Доставчиците трябва ясно да представят възможните рискове на мрежата, евентуалните последствия при публикуване на данните в Интернет пространството и кои лица имат право на оторизиран достъп до системата.

Задължение на регулаторните органи по страни е да ревизират законодателството си във въпросната материя и при необходимост да инициират промени, които да повишат защитата на данни в социалните мрежи.

На заседанието се приеха и напътствия към потребителите, които трябва да се разпространят между всички потребители на социални мрежи. Те касаят по-голямата сигурност за личните данни и защита на информацията в Интернет пространството. Ето някои от тях:

1. *Бъди внимателен. Помисли два пъти преди да публикуваш твои лични данни / особено когато става дума за име, адрес или телефонен номер/*
2. *Помисли внимателно преди да използваш истинското си име в профила*
3. *Уважавай свободата и личната неприкосновеност на другите*

4. Бъди информиран – кой е оператор на системата? Под коя юрисдикция се намира? Има ли адекватно ниво на защита на данните в посочената държава?

5. Ограничи информацията, която предоставяш само до кръга на приятелите си.

6. Използвай различни пароли и псевдоними в различните мрежи, които посещаваш / да бъдат различни от тези, които ползваш в банковата система например/

7. Засилен контрол върху дейността на децата в Интернет

Този работен документ беше предложен от страна на Германия и след обстойно обсъждане точка по точка, беше приет с несъществени промени.

Друг въпрос, на който беше обърнато специално внимание касаше електронните престъпления и новата проблематика в тази сфера. Работната група прие документ, който акцентира върху необходимостта от международно сътрудничество в тази област и дебат върху начините за взаимодействие между компетентните органи на отделните държави-членки.

НОВ ДОКУМЕНТ ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПОЛИЦЕЙСКИ ОФИС

В периода 16.03 - 18.03.2008 г. в Брюксел се проведе извънредно заседание на Европол, на което като представител на Комисията за защита на личните данни присъства г-жа Мария Матева (член на КЗЛД). Темата на извънредното заседание беше обсъждането на новоизготвен документ за Европейския полицейски офис. Новият документ се нарича "Решение на Съвета на ЕС за Европол". След окончателното му изготвяне и приемането му от страните-членки на Европол, същият ще замести досега действащото Споразумение за Европол, което е подписано и ратифицирано и от България. Това се налага с оглед влизането в сила на Лисабонския договор за ЕС.

Изслушани бяха мненията на представителите на Правната служба на Съвета, както и на представителите на Европол. От страна на България беше вдигната резервата за проучване по отношение на глава 5 от същия документ, касаеща защитата на личните данни, което даде възможност главата да бъде приета без изменение от страните членки. С оглед направените бележки ще бъдат извършени съответните корекции и документът ще бъде представен отново за окончателно обсъждане и приемане от страните-членки на ЕС.

ЗАСЕДАНИЯ НА ОБЩИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ В ЕВРОПА

От 26 до 28 март 2008 г. в Брюксел се проведеха заседания на Общите надзорни органи по Европол, Шенген и митническите въпроси, както и заседание на работната група по полицейските въпроси и правосъдие. От българска страна взеха участие г-жа Мария Матева (член на КЗЛД), г-н Валентин Енев (член на КЗЛД), г-н Веселин Целков (член на КЗЛД) и г-н Красимир Димитров (член на КЗЛД).

На редовното заседание на Общия надзорен орган по Европол беше представена информация свързана с новата правна база за Европол. Представени бяха изискванията към потребителите на SIENA - новата система за информационен обмен към и в Европол.

На заседанието на Общия надзорен орган по Шенген беше споделен и обсъден опита на новите шенгенски страни с Шенгенската информационна система (ШИС), както и възможностите за обмен на знания и обучителни програми. Разгледан беше въпроса за наблюдението на събитията в ЕС, свързани с работата на ШИС, възможностите за взаимодействие между националните органи по защита на данните и основните насоки за дейността им през 2008 г.

На заседанието на Общия надзорен орган по митническите въпроси беше направен общ преглед на националните митнически информационни системи. Беше представена презентация на Съвета и на OLAF (Европейската служба за борба с измамите), както и презентации на национално ниво. Като част от програмата за 2008 г. беше предложено ново WEB базирано приложение за митническа информационна система.

На заседанието на Работната група по полицейските въпроси и правосъдие беше разгледано Рамковото решение на Съвета за защита на личните данни, обработвани при полицейското и

съдебно сътрудничество. Разгледани бяха следващи стъпки на трансгранично сътрудничество, в частност при борбата с тероризма и трансграничните престъпления. Като нови теми за разглеждане бяха предложени:

- Въздействието на Лисабонския договор върху дейностите в Третия стълб;
- Резултатите от влизането в сила на Конвенцията на Съвета на Европа за киберпрестъпленията;
- Преглед на съществуващите механизми за международни трансфери на личните данни и др.

Дискутирана беше инициативата на Комисията на ЕС за даване на правораздаващите органи на достъп до ЕВРОДАК.

РАБОТНА СРЕЩА НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

От 31 март до 1 април 2008 г. в Любляна - Словения се проведе 17-та работна среща по разглеждане на казуси. На срещата присъстваха представители на органите по защита на личните данни от 33 държави, както и представител на Европейския надзорник по защита на данните. От българска страна участие взеха г-жа Венета Шопова (председател на КЗЛД) и Мария Матева (член на КЗЛД).

Основните теми, разгледани на срещата бяха свързани с използването на биометрични данни в публичния и частния сектор и защита на личните данни в Интернет пространството. Г-н Воерманс, професор по конституционно и административно право изнесе презентация по защитата на личните данни при биометриките и по Интернет.

Бяха изнесени два доклада относно използването на пръстовите отпечатаци за контрол на достъпа в спортните центрове и центрове за отдих и издадените разрешения в тази област.

Споделен беше опита в използването на биометрични данни в Белгия, Ирландия, Република Чехия, Италия, Норвегия и Португалия. Разгледани бяха темите за неприкосновеността на работното място и наблюдението на работодателя, новите документи за самоличност и др. Представители на органите по защита на личните данни от редица европейски страни взеха отношение по ръководните принципи за защита на личните данни в Интернет.

Обмениха се мнения за търсачките и обществените сайтове. Холандският орган представи един подход за прилагане на правата на неприкосновеност по Интернет.

Представителят на ЕНОЗД направи предварителен анализ по защита на данните относно публикуването на определени съдебни решения на уеб страницата на Съда на Европейската общност и публикуването по Интернет на имената на лицата, подали жалба до Европейския парламент.

На срещата се очерта общата проблематика, с която се сблъскват органите по защита на личните данни. Тъй като много от случаите са общи за европейските страни, коментарите по тях ще доведат до изграждане на единна стратегия за разрешаването им.

СРЕЩА НА КОМИСАРИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

От 16 до 18 април 2008 г. в Рим се проведе среща на Комисарите по защита на личните данни от всички държави-членки на ЕС. Обсъждиха се настоящи и бъдещи политики за сигурност в Европейския съюз, личната неприкосновеност и защитата на данните след подписването на Лисабонския договор, трансферът на данни в условията на глобализация, личното пространство в свръх технологичния свят. Обект на част от обсъжданията бяха главните приоритети на новите информационни технологии за защита на личните данни в Internet пространството. Разгледани бяха и въпроси, свързани със структурата и организиране на дейността на органите по защита на личните данни. Направен беше анализ на отговорите, предоставени от отделните органи по защита на данните на предварително зададена анкета.

На срещата присъстваха Председателят на Комисията за защита на личните данни, госпожа Венета Шопова и членовете на Комисията – Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков.

16-ТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА AFCEA СЕКЦИЯ СОФИЯ

На 15.04.2008 г. в сградата на Централния военен клуб в София се проведе 16-та конференция на AFCEA секция София (българската секция по електроника, информационни и комуникационни технологии за националната сигурност). Конференцията се проведе под патронажа на г-н Пламен Вачков, председател на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения (ДАИТС) и със специалното участие на г-жа Венета Шопова, председател на Комисията за защита на личните данни. Участваха представители на AFCEA, ДАИТС, КЗЛД, Министерство на отбраната, МВР, банки, сдружения и фирми от ИТ сектора и комуникациите. На събитието присъстваха и членовете на КЗЛД г-жа Мария Матева, г-н Веселин Целков и г-н Валентин Енев. Темата на конференцията беше „Информацията и националната сигурност, чувствителност и защита”.

АФСЕА секция „София” вече 15 години създава среда за обмен на идеи, знания, информационни и комуникационни техники и технологии, отнасящи се информацията, достъпа до нея и нейната защита. Една от целите на конференцията беше бизнесът да представи нови информационни и комуникационни техники и технологии, осигуряващи надеждна защита на информационните системи.

На конференцията бяха разгледани редица въпроси от областта на информационните технологии и съобщенията, защитата на данните и значението им за националната сигурност. Представени бяха много технологични решения на тези проблеми, както в света, така и в България. Г-жа Венета Шопова представи накратко дейността и новата визия на Комисията. Г-жа Катя Станимирова, директор на дирекция „Правна и международна дейност”, запозна присъстващите с политиката на КЗЛД. Бяха зададени много въпроси, касаещи защитата на личните данни, конфликтите с определени закони и значението на защитата на информацията като цяло за националната сигурност. Очертани бяха съвременните противоречиви изисквания, свързани с информацията – от една страна правото на гражданите да са информирани и от друга – конституционното право за надлежно съхраняване на личните данни и корпоративните интереси. Отчетен бе фактът, че неприкосновеността на личните данни и гражданските свободи влизат в конфликт с изменените условия свързани с борбата с такива заплахи за човечеството като тероризъм, наркотрафик, контрабанда на оръжие, включително оръжия за масово унищожение.

„З а щ и т а т а на личните данни е конституционно право на всеки човек и една малка част от националната сигурност.” - обобщи г-н Веселин Целков, член на Комисията за защита на личните данни и на Управителния съвет на AFCEA.

На 14.04.2008 г. Комисията за защита на личните данни издаде следното **ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ** на **“МОБИЛТЕЛ” ЕАД**, **“КОСМО БЪЛГАРИЯ МОБАЙЛ” ЕАД**, **“БТК МОБАЙЛ” ЕООД** и **РАДИОТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ ЕООД** за създаване на гаранции за по-добра защита на потребителите при обработването на личните им данни от мобилните оператори със следното съдържание:

**“ДО
ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА
“МОБИЛТЕЛ” ЕАД
Г-Н ПЛАМЕН ПЕТРОВ
ГР. СОФИЯ, П. К. 1303
УЛ. “КУКУШ” № 1**

**ДО
ПРЕДСТАВЛЯВАЩИЯ
“КОСМО БЪЛГАРИЯ МОБАЙЛ” ЕАД
Г-Н ТАНАСИС КАЦИРУБАС
СОФИЯ- МЛАДОСТ, Ж. К. МЛАДОСТ 4
БИЗНЕС ПАРК СОФИЯ, СГРАДА 4, ЕТ. 5**

**ДО
УПРАВИТЕЛЯ НА
БТК ЕООД
Г- Н РИЧАРД ШИЪРЪР
ГР. СОФИЯ
БУЛ. “ТОТЛЕБЕН” № 8**

**ДО
УПРАВИТЕЛЯ НА
РАДИОТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ
ЕООД
Г-Н РИЧАРД ШИЪРЪР
БУЛ. “ЙЕРУСАЛИМ” № 1 П Т
ГР. СОФИЯ
Ж. К. МЛАДОСТ 1**

ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни и в изпълнение на решение, прието на редовно проведено открито заседание на 12.03.2008 г. /Протокол № 8/, Комисията за защита на личните данни дава следното задължително предписание на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронна съобщителна подвижна клетъчна мрежа с национално покритие:

1. При сключване с физическо лице на договор за обществена електронна съобщителна услуга, в изпълнение на чл.19, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и в съответствие с чл. 9 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ с цел страните да могат свободно да определят съдържанието му и той да има силата на закон за тези, които са го сключили /чл. 20а от ЗЗД/, да се включи отделна клауза за дадено изрично съгласие на физическото лице неговите лични данни да бъдат разкрити на получатели или категории получатели, както и за доброволния характер на предоставянето им и за последиците от неговия отказ за предоставянето им. Клаузата да бъде изписана с шрифт, не по-малък от шрифта, на който са изписани основните права и задължения на страните по договора.
2. Потребителите на обществени електронни съобщителни услуги да се уведомяват предварително – при сключване на съответния договор, за лицата, на които администраторите ще предоставят техните лични данни с цел събиране на неизплатени сметки по горепосочените договори.
3. В изпълнение на чл. 21 от ЗЗЛД с оглед гарантиране на справедливо обработване на личните данни на физически лица, администраторите на лични данни-предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, да предоставят информацията по т. 2 след извършване на преценка за всеки конкретен случай относно необходимостта от нейното предоставяне.
4. Да се преустанови снемането на копие на документи за самоличност на физически лица при сключване на договор за обществена електронна съобщителна услуга, чрез което копиране се надхвърлят целите за обработване на личните данни /чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/, както и да се заличи от приложенията към договорите /неразделна част от тях/ изискването за снемане на копие от документа за самоличност.

Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронна съобщителна подвижна клетъчна мрежа с национално покритие, са задължени да уведомят всички администратори на лични данни – техни контрахенти за настоящото задължително предписание. Съдържанието на предписанието да залегне като изрична клауза в договорите между тях.

Задължителното предписание следва да бъде изпълнено в едномесечен срок от получаването му и Комисията за защита на личните данни да бъде уведомена за предприетите организационни и технически мерки относно изпълнението му, за което на основание чл. 12, ал. 4 от Закона за защита на личните данни ще бъде извършена последваща проверка.

В случай на неизпълнение, ще бъде наложено административно наказание по реда на Глава VIII от Закона за защита на личните данни.

Председател: / п /
/Венета Шопова/

Членове: / п /
/Красимир Димитров/
/ п /
/Валентин Енев/
/ п /
/Мария Матева/
/ п /
/Веселин Целков/”

Мнение на ЕНОЗД по решението на Комисията от 12.12.2007, отнасящо се до Информационната система на вътрешния пазар (Internal Market Information System - IMIS) от гледна точка на защита на личните данни

Информационната система на вътрешния пазар е средство, което позволява на компетентните органи от Страните членки да обменят информация помежду си в съответствие с правната рамка за вътрешния пазар. Тази система е в съответствие с програма "IDABC" – взаимодействие на европейските държавни институции с публичната администрация, бизнеса и гражданите. Създадена е като генерална система за да поддържа няколко области от правната рамка на вътрешната търговия и се очаква, че нейното използване ще се разшири към други правни области. Първоначално ще бъде използвана за взаимно подпомагане и осигуряване на Директива 2005/36/Европейската Комисия ("Директива за професионална квалификация"). От 2009 г. ще бъде използвана и за осигуряване на административно сътрудничество на Директива 2006/123/ЕК ("Директива за учреденско обслужване").

През пролетта на 2007 г. Европейската комисия поиска мнението на групата по чл.29 по отношение на защитата на данните в Информационната система на вътрешния пазар. Мнението поддържа плана на Комисията за приемане на решения, регулиращи защитата на данните и техния обмен.

На 12.12.2007 г. Комисията прие свое решение 2008/49/ЕС отнасящо се за реализацията на информационната система във връзка със защитата на личните данни. В решението са взети в предвид някои от препоръките, направени от ЕНОЗД и групата по чл.29. В него се доуточнява правната основа.

Общо мнението на Европейския надзорен орган по защита на информацията /ЕНОЗД/ за Информационната система на вътрешния пазар е положително. Поддържа се идеята на Комисията за създаване на електронна система за обмен на информация и регулирането на аспекта, свързан със защитата на данните. Това ще помогне да се осъществи толеранс към приложимите закони за защита на данните.

Въпреки това създаването на централизирана електронна система предполага известен риск. Най-главното е, че повече данни може да бъдат по-широко споделяни отколкото е наистина нужно за целите на ефективното сътрудничество, а също така и че в електронната система ще останат повече отколкото е необходимо данни съдържащи стара и некоректна информация.

Сигурността на база данни, достъпна в 27 страни също е чувствителен въпрос, тъй като системата е толкова защитена, колкото най-слабата връзка в мрежата го позволява. Затова е много важно защитата на данните да е правно осигурен с акт на Общността дотолкова, доколкото това е възможно.

ЕНОЗД не е удовлетворен от избора на правна основа за Решението за Информационната система на вътрешния пазар, както и от факта, че редица детайли по отношение на защита на данните не са намерили място в документа. Решението указва функциите, правата и задълженията на администраторите и потребителите по отношение на изискванията за защита, дефинира дейността на администраторите на лични данни и техните отговорности и периода за съхранение на данни. То се отнася до ограниченията и спецификациите на фундаменталните права и целта му е да уточни правата на гражданите. Като възможно решение за отстраняване на недостатъците на избраната правна основа ЕНОЗД предлага приемането на отделен правен инструмент за информационната система. Друг вариант би бил да се намери правна база в различните инструменти на Вътрешния пазар.

Доколкото Решението за Информационната система на вътрешния пазар се прилага за трансфер на персонални данни, то трябва по-нататък да се реши дали тази директива може да осигури необходимата правна основа. Може да се внесе поправка и в самата директива. Тъй като по-нататъшното законодателство на Вътрешния пазар може да изисква обмен на информация между компетентните органи в страните-членки, специфична правна основа по всяко време може да бъде приета.

ЕНОЗД препоръчва правната основа да е ясна и такава, че да може да се прилага във всич-

ки страни, без да влиза в противоречия. Това би могло да се осъществи по същия модел като при Шенгенската информационна система (SIS II.)

ЕНОЗД препоръчва Комисията да преразгледа своя избор на правна рамка и да потърси решение, с което да отстрани сега съществуващите несъвършенства. Може да се намери друг правен инструмент, който да удовлетвори напълно изискванията за юридическа обезпеченост.

ЕНОЗД предлага на нивото на Европейския Парламент и Съвета на министрите да се анализира възможността за приемане на отделен юридически документ за Информационната система на вътрешния пазар, подобно на Шенгенската информационна система, Информационната система за визите и други бази данни.

Едновременно с това мнението подсказва редица идеи по отношение на аспекта за защита на данните, които да бъдат включени в нов правен инструмент, който да замени решението за Информационната система на вътрешния пазар, както е предложено по-горе или в случай на липса на такъв инструмент, да бъдат включени в решението при неговата поправка.

Мнение на ЕНОЗД за управлението на външните граници на Европейския съюз

На 3-ти март Европейският надзорник по защита на данните издаде първите коментари относно развитието на управлението на външната граница на ЕС, представени от Европейската комисия на 13-ти февруари. Те са фокусирани върху мерките, които касаят използването на лични данни при данните, генерирани от системата за влизане/излизане, електронно разрешително за пътуване, биометричните данни и др.

Европейският надзорен орган по защита на данните осъзнава нуждата от развитието на европейския модел на цялостен контрол на външните граници на ЕС. Миграционният натиск, както и предотвратяването на незаконно влизане на лица в ЕС, са очевидни предизвикателства, пред които е изправен Съюзът, а оттам и неговите политики за границите и визите. Системите трябва да съответстват на правилата на ЕС за защита на данните, включително на изискванията за необходимост, пропорционалност, ограничаване на целта и качество на данните. Трябва да се обърне особено внимание на осигуряването на пълно съответствие с изискванията на членове 16 и 17 от Директива 95/46/ЕО относно поверителността и сигурността, както и изискванията, свързани с мрежовата сигурност и поверителност, посочени в Регламент (ЕО) № 45/2001.

Мнението на ЕНОЗД включва следните общи забележки:

- Натрупване на законодателни предложения в областта. ЕНОЗД е загрижен за трайните последици от толкова далече достигащи предложения, чиито обект е контрола на пътниците (Второ поколение информационна система Шенген - SIS II, визова информационна система - VIS, преразглеждане на Eurodac регулацията и др.);
- Пълно доверие на информацията от биометричните данни. Предложени са системи, (като системата за вход/изход), които разчитат на биометричните данни. Въпреки показаните значителни преимущества, употребата на биометрични данни показва и слабости (главно що се отнася до достъпността и точността), които ще трябва да бъдат правилно адресирани;
- Липса на доказателства, поддържащи необходимостта от нови информационни системи. Оценката на въздействие не е основана на безспорни данни;
- Липса на оценка на съществуващите системи. Значителен брой бази данни в областта за граничен контрол са вече планирани или действащи (SIS II, VIS, Eurodac и др.). Оценяването на съществуващите системи трябва да бъде осъществено преди да се създадат нови.

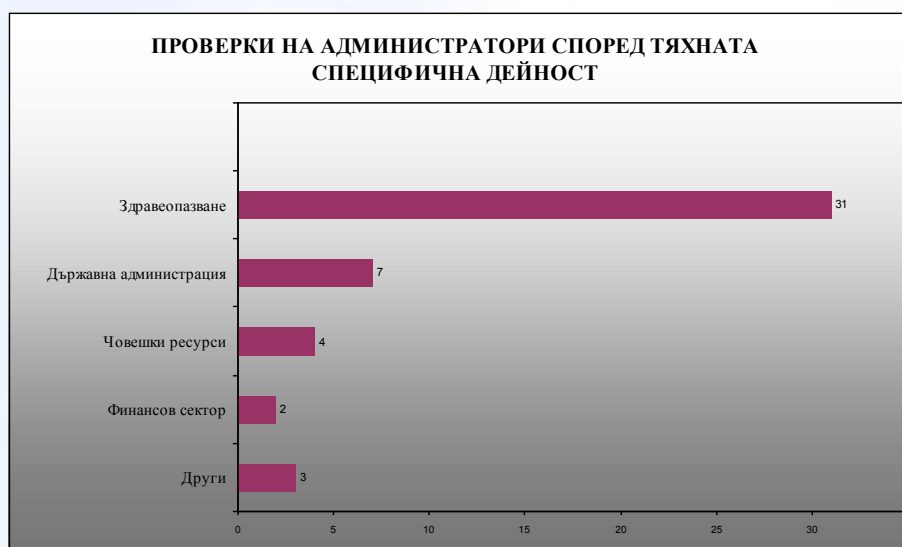
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

От началото на месец март 2008 г. до момента са извършени 47 проверки на администратори на лични данни. Най-голям е броят на предварителните проверки по чл. 17б от ЗЗЛД, следвани от жалби и сигнали, подени от физически лица за нарушения на техни права по ЗЗЛД.

Фиг. 1.

Във връзка със специфичните условия, в които се обработват личните данни във всеки сектор, е направено диференцирано разграничение. В изпълнение на контролна дейност на КЗЛД за отчетния период могат да се направят следните констатации за извършените проверки:

Фиг. 2.

Комисията издава задължителни предписания до администраторите на лични данни във връзка със защитата на личните данни. Задължителните предписания се издават с цел да се осигури адекватно ниво на защита на личните данни в поддържаните регистри с лични данни чрез осигуряване на минимално необходимите технически и организационни средства и мерки, съгласно Наредба № 1 от 7 февруари 2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни (ДВ, бр. 25 от 23 март 2007 г.). За първото тримесечие на 2008 г. са издадени 17 задължителни предписания.

Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) се съставя от упълномощени служители на КЗЛД, при спазване разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). От началото на 2008 г. до момента Комисията е наложила 4 акта за установяване на административно нарушение.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ПОСТЪПИЛАТА, ОБРАБОТЕНАТА И ИЗХОДЯЩА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ”

От началото на годината до 31.03.2008 г. са получени 895 броя нови заявления и документи за актуализация с цел вписване на администратори на лични данни (АЛД) в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, които са въведени в електронния регистър на Комисията по защита на личните данни (КЗЛД).

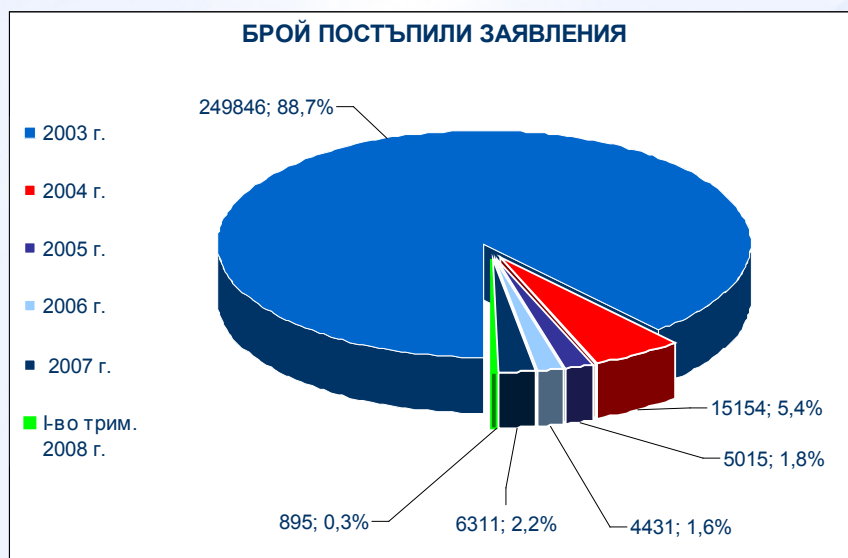
В регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 702 броя администратори на лични данни.

Във връзка с начина на регистрация на АЛД, справки за подадени документи, справки за вписване в регистъра на КЗЛД, за издаване на удостоверения и служебни бележки, в комисията са консултирани над 3010 клиенти, от които над 1150 в приемната и 1860 по телефони. В тази връзка са получени и 290 писма, по които е взето отношение и са изпратени отговори, включително и по електронен път.

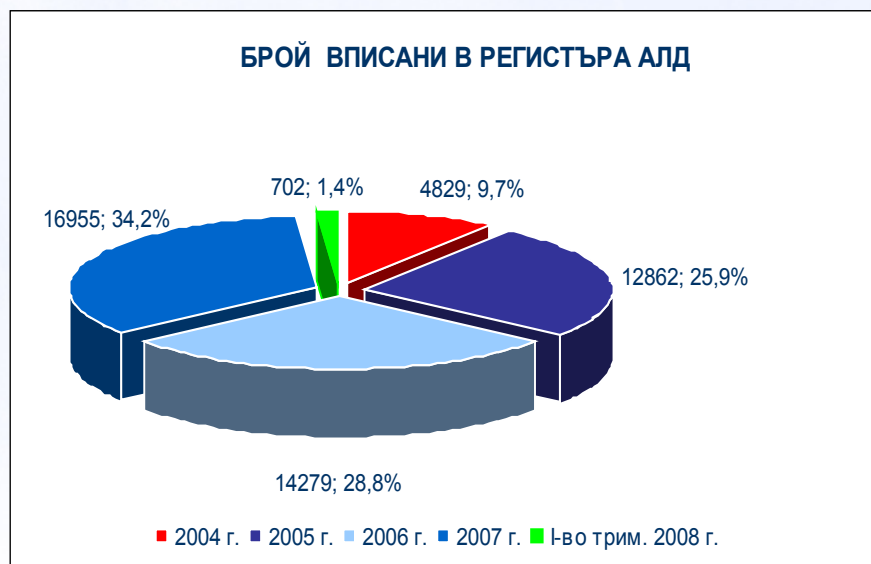
Процесът на регистрация на администраторите на лични данни е илюстриран с диаграмите, представени на фиг. 1 и фиг. 2.

Таблица 1

Период	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	I-во трим. 2008 г.	Общо с натрупване
Брой на заявленията постъпили в КЗЛД	249846	15154	5015	4431	6311	895	281652
Брой на вписаните АЛД		4829	12862	14279	16955	702	48925

фиг. 1

фиг. 2

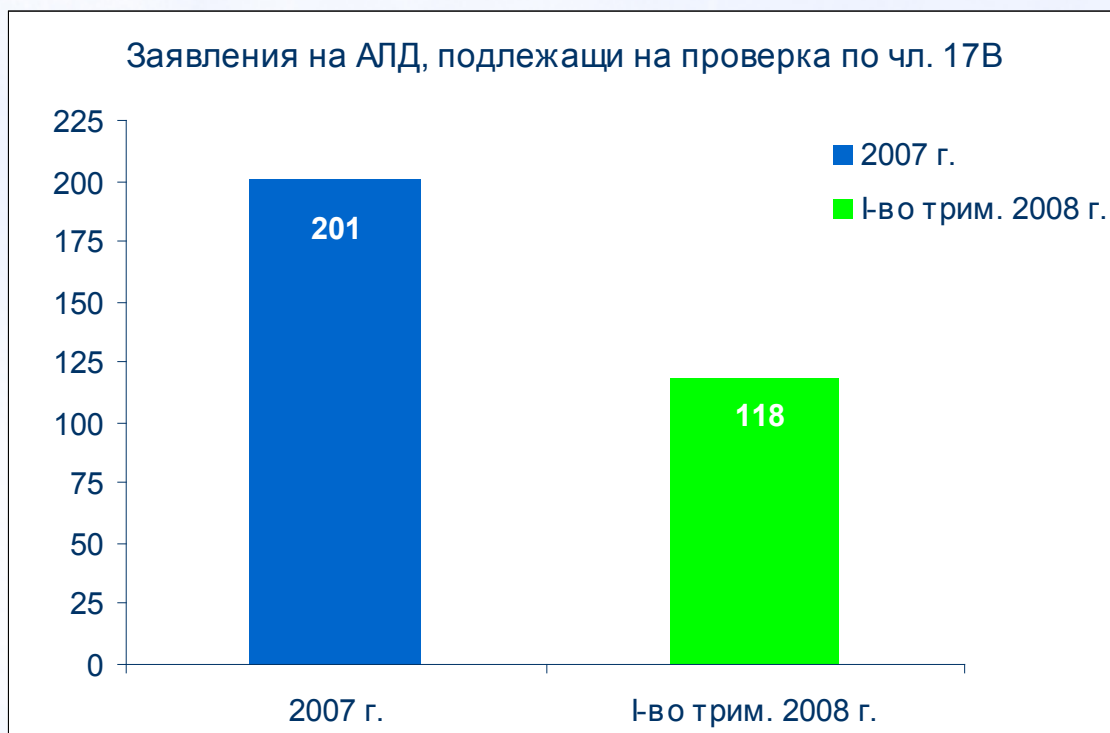
Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 176 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.).

През 2007 г. подадените заявления в КЗЛД за регистрация като АД, подлежащи на проверка по чл. 176 са 201, а само през първото тримесечие на 2008 г. – 118, като се акцентира на отрасъл здравеопазване. Разпределението по години и отрасли е показано нагледно на фиг. 3 и фиг. 4.

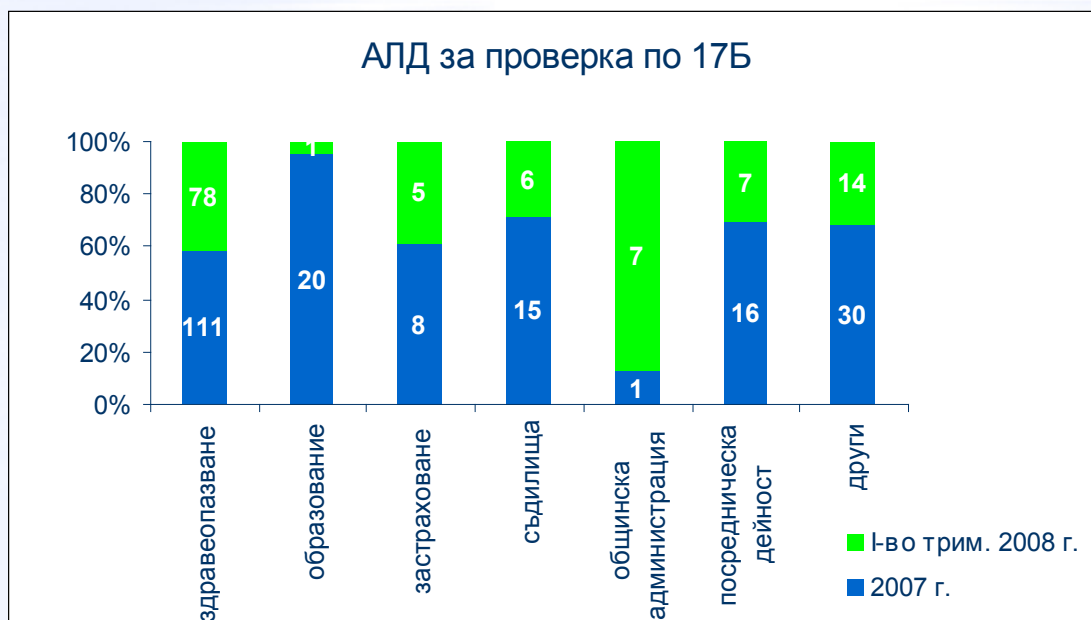
Таблица 2

**АД, които се предлагат на КЗЛД за проверка по чл. 176 от
ЗЗЛД по отрасли**

АД от отрасъл:	2007 г.	I-во трим. 2008 г.
здравеопазване	111	78
образование	20	1
застраховане	8	5
съдилища	15	6
общинска администрация	1	7
посредническа дейност	16	7
други	30	14
Общо:	201	118

фиг. 3

фиг. 4

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 69/23.01.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.01.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 69/28.11.2007 г. от С.Т.Т. срещу “И.” ООД.

С решение на комисията от 10.12.2007 г. /Протокол № 33/ като заинтересовани страни по жалбата са конституирани г-н Г.И. - управител на “И.” ООД в качеството му на физическо лице; главният редактор на вестник “Ш.” - г-н М.М. и отговорният редактор на вестник “Ш.” - г-н Ю.С.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, изпраща процесуален представител - адвокат М.Д. и адвокат М.В.

Отвратната страна - “И.” ООД - редовно уведомено, изпраща процесуален представител - адвокат М. и П.К. - съдружник в дружеството.

Заинтересованите страни - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

С.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от “И.” ООД в нарушение на разпоредбите на чл. 2, 4 и 5 от ЗЗЛД, излагайки следните факти: В брой 43-ти, издание 24-30.X. 2007 г. на вестник “Ш.” е публикувана комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на жалбоподателя, в която са отразени трите имена, ЕГН, месторождение, настоящ адрес, както и информацията относно неговото семейство, образование, развитието на кариерата му, здравословно състояние като е направен коментар за неговото психично и физическо здраве и се анализира начинът му на живот, неговите навици.

Издател и главен редактор на вестника е Г.И., който е собственик на капитала на “И.” ООД и срещу когото жалбоподателят води наказателно дело от частен характер. Издадената във връзка с извършеното освидетелстване на Т. експертиза е била предоставена на защитника на Г.И. в качеството му на подсъдим по НЧХД № 5382/2005 г. по описа на СРС- НК - 15 състав.

Към жалбата се прилага копие от вестник “Ш.” - 1, 2, 46 и 47- ма страници, от които е видно, че публикуваната експертиза носи печата на РС - гр. С. - 15 съдебен състав.

Жалбоподателят моли да бъде установено извършеното от страна на “И.” ООД, както от неговия собственик, издател и управител на вестник “Ш.” Г.С.И., така и от главния редактор М.М., от отговорния редактор на броя Ю.С. административно нарушение и да се определи съответно административно наказание по реда на ЗЗЛД.

От страна на “И.” ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, като сочат че разпространението на комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза на жалбоподателя е извършено с журналистическа цел и че това е оправдано с оглед на обществения интерес към Т. Позовават се и на факта, че в качеството си на публична личност Т. сам е правил публично достояние факти относно личния си живот и здравен статус в телевизионни предавания, интервюта и по този начин се презумира наличието на съгласие за обработване на личните му данни съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД. Застъпва се идеята за публичността на наказателния процес, във връзка с който Г.И. е получил експертизата на С.Т.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В качеството си на физическо лице С.Т. сезира КЗЛД с жалба срещу "И." ООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружеството обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни "И." ООД незаконосъобразно е предоставил достъп до информацията относно неговото здраве на неограничен кръг лица чрез публикуването на комплексната му съдебно-психиатрична и психологична експертиза на страниците на в. "Ш.", като по този начин е било нарушено правото му на неприкосновеност на личния живот.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената в епикризата на Т. информация е свързана с неговата физическа, физиологична, психическа, психологическа, културна, социална идентичност, която го индивидуализира еднозначно.

На второ място приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за "регистър на лични данни" в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, съдебно-психиатрична и психологична експертиза на жалбоподателя представлява част от регистър, поддържан от органите на съдебната власт.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горецитираното определение на понятието "обработване на лични данни" всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Разпространението на лични данни на С.Т., съдържащи се в публикуваната експертиза от "И." ООД посредством печатното издание в. "Ш." е "обработване на лични данни".

Неоспорван и от двете страни по жалбата е фактът на правомерното предоставяне на Г.И. в качеството му на подсъдим по НЧХД № 5382/2005 г. от СРС на комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза на Т.. От страна на “И.” ООД потвърждават, че последващото обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяващо се в разпространение на неговите лични данни, съдържащи се в публикуваната експертиза от “И.” ООД посредством печатното издание в. “Ш.”, е извършено с журналистическа цел.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. В конкретния случай не е налице изрично дадено волеизявление от което да е видно, че Т. се е съгласил неговите лични данни да бъдат публично оповестени по начина и в обема, в които са били разпространени от “И.” ООД чрез в. “Ш.”. Още повече, че характера на отразените в експертизата данни са определени от законодателя като специална категория данни, чието обработване съгласно генералното правило на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД е забранено. Предвидените изключения в случая касаят разпоредбите на чл. 5, ал. 2, т. 2 и т. 7. В чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД обработването на личните данни от специален характер, каквито се явяват данните за здравословното състояние, се допуска в случай, че физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, а в дадената в §1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД дефиниция за “съгласие на физическото лице” е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. В този смисъл, доколкото данните от експертизата на Т. са били предоставени от него единствено и само за целите на съдебното производство и липсва недвусмислено съгласие за последващо обработване на същите данни, хипотезата на чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД е неприложима. Изключение от общата забрана за обработване на специалната категория данни е и разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД, която предвижда обработването да се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

В защита на становището си за неоснователност на жалбата, от страна на “И.” ООД се позовават на публичността на наказателния процес, в рамките на който експертизата на жалбоподателя е била предоставена на Г.И.

Комисията счита, че не следва да бъде възприето изразеното от “И.” ООД становище за неоснователност на жалбата, което се основава на публичността на наказателния процес.

Правната теория обяснява публичното начало в наказателния процес като възможност за всеки гражданин, който желае, да присъства при разглеждането на делото в съдебно заседание. Публичността на съдебните заседания има огромно значение за ефективността на наказателния процес. Тя осигурява обществен контрол върху съдебната дейност и стимулира съда да подготви и проведе съдебно заседание в пълно съответствие с всички изисквания на НПК; повишава авторитета на съдебните органи и доверието на обществеността в тяхната дейност; съдейства за разкриване на обективната истина въобще и по-специално за разкриване на нови източници на сведения за обстоятелствата, които са свързани с делото; осигурява защитата на правата и законните интереси на гражданите, повишава тяхната правна култура, като ги запознава с действащите закони. Публичността се отнася до съдебните заседания, т. е. тя е фиксирана към един определен момент във времето, през което се провеждат съдебните заседания и възможността за присъствие на гражданите е свързана най-вече с основни принципи на съдопроизводството - установяване на обективната истина, безпристрастност, справедливост, прозрачност и т.н. В подкрепа на идеята за публичността на процеса към даден момент е и фактът за наличието на регламентация в редица правилници за реда за съхраняване на делата и достъпът до тях /Правилник за съдебната администрация в районните, окръжните, военните и апелативните съдилища- ДВ, бр. 10, ноем-

ври, 2006 г. издаден на основание чл. 188 ал. 3 от ЗСВ/, като правото на достъп се признава само по отношение на лицата, имащи правен интерес. По отношение на прокурорските преписки по-детайлна е регламентацията в Правилника за организацията и дейността на администрацията на прокуратурата на Република България /изготвен от главния прокурор на РБългария и утвърден от ВСС на основание чл. 188, ал. 1 от ЗСВ/, където в чл. 71 е посочено, че след приключване на преписките те се описват и архивират. Наличието на нормативно определен ред за достъп до данни по своята същност предполага ограничаване на достъпа за в бъдеще до определени лица. Това правило е уредено и на конституционно ниво в чл. 42, ал. 2 от Конституцията на РБългария, който гласи, че “Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права”.

ЗЗЛД се прилага за обработване на лични данни, съставляващи или предназначени да съставляват част от регистър /чл. 1 ал. 3 от ЗЗЛД/. Следователно, ЗЗЛД е приложим дотолкова, доколкото информацията от наказателния процес в последствие е обективирана в съответен регистър, какъвто би бил този на протоколите от съдебните заседания и присъдите, чийто ред на организация и достъпът до тях е регламентиран в гореспоменатия Правилник. Следователно, ако се приеме, че публичността дава право на неограничена обработка на данните, то Г.И. в качеството си на журналист, присъствал на съдебните заседания по НЧХД № 5382/2005 г., би следвало в публикациите относно С.Т. да се позовава само на информация, изнесена в рамките на съдебните заседания чрез прочит от съда на заключението на вещите лица относно здравословното състояние на жалбоподателя, но не и да публикува експертизата, копие от която не би му била предоставена от съда в качеството му на журналист или гражданин, като по този начин не биха се засегнали неотменими конституционни права на лицето, свързани с правото му на достойнство, добро име, неприкосновеност по отношение на предприемани срещу него действия, изискващи неговото съгласие /чл. 32, ал. 2 от Конституцията на РБ/.

Чл. 1 ал. 4 от ЗЗЛД препраща към уредбата за обработване на лични данни по силата на специални закони, когато се касае за целите на наказателното производство. Но конкретният случай е свързан с материя, при която веднъж събрани данните за целите на наказателното производство, те са реализирани с оглед на крайната фаза на процеса - постановяване на присъда, така че тяхното допълнително обработване вече излиза извън целите и нуждите на процеса и ЗЗЛД би следвало да се приложи като специален закон, по отношение на наказателно-правната уредба. По същия начин тази уредба е намерила отражение и в чл. 3 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, където приложението на Директивата се изключва за дейности на държавата в сферата на наказателното производство.

Предоставяйки достъп до експертизата на Т. по начин, по който достъпът до нея се оказва неограничен по отношение на време и лица, “И.” ООД нарушава негови основни човешки права, свързани с правото на неприкосновеност на личния живот и достойнство. В този смисъл се нарушават и основни принципи, прогласени в чл. 12 от Всеобщата декларация за правата на човека, че “Никой не трябва да бъде подлаган на произволна намеса в личния му живот, семейството, жилището и кореспонденцията, нито на посегателства върху неговата чест и добро име. Всеки човек има право на закрила от закона срещу подобна намеса или посегателства” като чл. 8 т. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи гласи: “Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция”.

От друга страна, свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на РБългария. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократич-

ността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на РБългария лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил. Накърняването на правата и доброто име на другото е основание за ограничаване на възможността свободно да се изразява мнение както по силата на общата ограничителна разпоредба на чл. 57, ал. 2 от Конституцията, така и с оглед на възприетата структура на чл. 39 от Конституцията на РБългария, в който правото на мнение се ограничава заради друго, конкуриращо право. В случая това е правото на лично достойнство, чест и добро име, което съгласно чл. 32, ал. 1, изр. 1 от Конституцията е също защитено. Наред с правото на личен живот /изр. 1 на същата разпоредба/, става дума за комплекс от интереси, които формират особената интимна сфера на човека, за навлизането в която трябва да съществува преграда, съобразена с морала и манталитета на разумно мислещите хора. Комисията счита, че здравословното състояние на Т. не следва да се третира като факт с обществена значимост, поради който да бъде оправдан достъп до нея, а по- скоро интересът към нея е равнозначен на любопитство, чието толериране би довело до потъпкване на основни човешки права.

Зачитането на правото на уважение на личния живот на всеки е декларирано от журналистическата гилдия и в техния Етичен кодекс- т. 2.3.1. Съгласно т. 2.3.6. от същия предвижда че публичните лица се ползват с по- ниска степен на защита на личния живот и затова информацията за техния личен живот може да бъде разкривана, но само ако се налага от обществен интерес, като в т. 5. 2. се декларира че понятието “обществен интерес” не бива да се бърка с информация, която е “интересна на обществото”.

Дори и в Закона за радиото и телевизията, доколкото осъществяваната от радио и телевизионните оператори дейност има журналистически характер, правото на ненамеса в личния живот на гражданите без тяхното съгласие е гарантирано в чл. 16, ал. 1, като визираните в ал. 2 ограничения касаят личния живот на граждани, осъществяващи правомощия на държавни органи, или на граждани, чиито решения имат влияние върху обществото.

Водима от горното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и във връзка с чл. 5, ал. 2, т. 2 и т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 69/ 28.11.2007 г. от С.Т.Т. срещу “И.” ООД.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “И.” ООД. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

**РЕШЕНИЕ
№ 8/06.02.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 8/28.01.2008 г. от П.Г.А. срещу Е.Б.Д.

На 28.01.2008 г. в деловодството на КЗЛД е постъпил сигнал от П.А., който е заведен като жалба с рег. № Ж - 8/ 28.01.2008 г.

В сигнала си А. иска от КЗЛД да установи по какъв начин лицето Е.Д. се е снабдил с неговото ЕГН и го е използвал без негово съгласие за завеждане на жалба срещу него в СРС.

Към сигнала е приложено копие от тъжбата на Е.Д. срещу П.А. до СРС.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В конкретния случай, заведеният като сигнал жалба е насочен срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД.

От друга страна, съгласно чл. 1, ал. 7 от ЗЗЛД приложението на закона се изключва в случаите на обработване на лични данни от физически лица, извършвано за техни лични или домашни дейности, а в случая от приложената тъжба като писмено доказателство, е видно че е подадена от едно физическо лице спрямо друго по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 1 от АПК, на основание чл. 1, ал. 7 и във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 24, ал. 2, т. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж- 8/ 28.01.2008 г. от П.Г.А. срещу Е.Б.Д.

Прекратява производството по жалбата.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

**РЕШЕНИЕ
№ 14/06.02.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на

06.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж- 14/31.01.2008 г. от К.Б.А. срещу неизвестно лице.

На 31.01.2008 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от К.А., в която жалбоподателят излага следните факти: Във връзка с притежаването на бонова книжка към "И.Х.Б." АД, К.А. се е свързал със служител от холдинга с питане за изплащане на дивиденди, за което е уведомен, че срокът е изтекъл. След 5-6 дни непозната жена се свързва с него, като му предлага да закупи боновата му книжка за 300 лв. и той приема. По - късно установява, че е измамен, тъй като стойността на притежаваните от него бонове възлиза на 3000 лв.

Жалбоподателят счита, че непознатата жена се е обогатила недобросъвестно с разликата от действителната сума на притежаваните от него бонове и тази, за която е била продадена от него. Искане от КЗЛД да установи този факт, като му бъде възстановена претендираната от него сума от 2700 лв. , както и да бъде установено кой е предоставил информация за неговата бонова книжка на непознатото лице, на което той я продава.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения: Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В качеството си на администратор на лични данни по смисъла на закона "И.Х.Б." АД е обработвало законосъобразно данните на жалбоподателя до момента на издаване на боновата книжка.

Съгласно чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В жалбата си К.А. не сочи администратор на лични данни, срещу когото подава жалбата си. Искането му към КЗЛД е свързано с установяване на факта по какъв начин данните му са станали известни на трето неизвестно лице, което не може да бъде установено.

В случая жалбоподателят е бил длъжен до поиска информацията относно самоличността на жената, която закупува боновата му книжка, както и в какво качество се явява. А. не е положил необходимата грижа за установяване дали същата е представител на Холдинга или не, тъй като резултатите от продажбата на боновата му книжка рефлектират в неговата правна сфера. Никой не може да черпи права от собственото си бездействие и неполагане на необходимата грижа за защита на интересите си. Не съществуват обективни причини, които биха възпрепятствали полагането на тази грижа.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна съобразно чл. 27, ал. 1 от АПК и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК /наличие на специална нормативна уредба за боновата приватизация/ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 24, ал. 2, т. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж- 14/ 31.01.2008 г. от К.Б.А. срещу неизвестно лице.

Прекратява производството по жалбата.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 59/06.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 59/01.11.2007 г. от В.Р.Д. срещу “БТКМ.” ЕООД.

Като заинтересована страна по жалбата е конституирано “Е.М.” ООД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят В.Д. - явява се лично.

“БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД – не изпращат процесуални представители, изразяват писмени становища като представят допълнителни доказателства за целите на производството по разглеждане на жалбата.

Жалбоподателят В.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу незаконосъобразното обработване на неговите лични данни от страна на “БТКМ.” ЕООД в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

На 01.06.2007 г. жалбоподателят сключва договор с “БТКМ.” ЕООД за доставка на ADSL Интернет, съгласно който доставката трябва да започне в срок не по-голям от 48 часа. 20 дни по-късно доставката все още не е осигурена, поради което Д. подава жалба в Комисията за защита на потребителите. 40 дни по-късно от “БТКМ.” ЕООД отговарят на жалбоподателя, че вече му е осигурена техническата възможност да ползва Интернет, като до този момент всички дължими суми са анулирани. След няколко дни, опитвайки се да активира Интернет, се появява съобщение за неплатени сметки към “БТКМ.” ЕООД, в което се посочва, че едва след тяхното заплащане услугата ще бъде възстановена. Жалбоподателят решава да прекрати договора с Интернет - доставчика, но в отговор получава писмо, с което е уведомен, че в случай на неплащане, срещу него ще бъде заведено дело за принудително събиране на вземания. Вместо да получи призовка от съда, на 18.10.2007 г. жалбоподателят получава позвъняване по телефона от лице, което отказва да се представи, но уведомява, че е представител на финансова фирма, занимаваща се със събиране на задължения към “БТКМ.” ЕООД и го заплашва, че ако жалбоподателят не се издължи в срок, на по-късен етап, това ще му струва много повече от дължимата сума. На 30.10.2007 г. Д. получава писмо с подобно съдържание от “Е.М.” ООД, копие от което изпраща в КЗЛД, заедно със Специалните условия на V. на 27.11.2007 г.

Съгласно т. 7 от Специалните условия, Д. се е съгласил неговите лични данни да бъдат обработвани само от “БТКМ.” ЕООД и БТК, без да е информиран от администратора на лични данни, че те ще бъдат предоставяни и на трети лица, което е изискване на чл. 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

От страна на “БТКМ.” ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между дружеството и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, както и на договора - заявка с жалбоподателя, в т. 7 “подписи” е предвидено, че клиентът предоставя доброволно и разрешава неговите данни да бъдат предоставяни на трети лица за целите на събиране или прехвърляне на дължимите суми към “БТКМ.” ЕООД - “Клиентът предоставя личните си данни доброволно и разрешава, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, “БТКМ.” ЕООД да ги предоставя на държавни органи, институции или трети лица, в това число и БТК”.

От страна на “Е.М.” ООД се застъпва становище за неоснователност на жалбата, като се позовават също на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между “БТКМ.” ЕООД и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, съгласно които клиентите се съгласяват данните им да се предоставят на трети лица, както и на Договор № 3214/09.03.2006 г. между двете дружества, с който “БТКМ.” ЕООД възлага на “Е.М.” ООД да организира събирането на вземанията, дължими от трети - лица длъжници на възложителя, произтичащи от продажбата на негови стоки и услуги.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от

Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с Решение на комисията от 07.11.2007 г. (Протокол № 29).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице В.Д. сезира КЗЛД с жалба срещу “БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружествата обработват неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни “БТКМ.” ЕООД незаконосъобразно е предоставил неговите лични данни на “Е.М.” ООД, като по този начин е бил обезпокоен от него с получаване на заплашителни писма и позвънявания за неплатени сметки по Договор - заявка с V.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица при осъществяване достъпа до техните лични данни, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

“БТКМ.” ЕООД е търговско дружество, предоставящо на абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги чрез далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа на “БТКМ.” ЕООД по стандарт GSM на територията на Република България. За целта всеки абонат трябва да се запознае с Общите условия за ползване на услугите на дружеството /наричани за краткост Общите условия/, да изрази съгласието си с тях, което трябва да бъде потвърдено чрез подписване на Договор, неразделна част от който са Общите условия - т. 7 от Договор- заявка. Съгласно т. 11 от Общите условия, абонатът се съгласява “БТКМ.” ЕООД да събира, предоставя и обработва лични данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителите суми към дружеството. В т. 111 от Общите условия е регламентирано, че след запознаване с условията, при които “БТКМ.” ЕООД ще използва личните данни на абоната, последният следва писмено да потвърди това обстоятелство и да изрази съгласието си с тях. Предоставянето на данни от “БТКМ.” ЕООД на “Е.М.” ООД е извършено съобразно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД чрез сключването на Договор № 3214/09.03.2006г. , в който администраторът на лични данни - “БТКМ.” ЕООД е определил условията, реда и целите за които данните да бъдат обработвани от “Е.М.” ООД - явяващо се обработващ лични данни по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. С подписването на Договора с “БТКМ.” ЕООД г-н Д. е бил запознат с условията, при които ще бъдат предоставяни личните му данни и е изразил изрично съгласие с тях.

Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите имат сила на

закон за тези, които са ги сключили. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните да решат сами дали, кога и при какво съдържание и условия ще сключат един правен договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД, за липсата на противоречие на договора с повелителните норми на закона и с добрите нрави.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че данните му се обработват неправомерно, тъй като в Общите условия е дадена пълна и точна информация за начина и средствата за обработване на личните му данни. Д. би следвало обстойно да се запознае със съдържанието на Общите условия и при тяхното приемане да положи своевременно необходимата грижа за защита на собствените си интереси, в случай че счита че те са нарушени. Видно от текста на Общите условия, т. 111, както и от клаузата за съгласие, включена в договора подписан от жалбоподателя, в тях не фигурира информация, която да не е била известна на жалбоподателя при изразяване на съгласие за приемането им.

Преценката относно основателността на жалбата би следвало да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя дотолкова, доколкото неправомерността е съществувала или съществува като факт, който не би могъл да бъде установен от лицето в случай на полагане на необходимата грижа за това. Условието, че неговите данни могат да бъдат използвани за целите на извънсъдебно вземане на дължими суми следва да е известно на Д., но той не се възползва от предоставената му от чл. 34а ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД възможност да възрази пред администратора на лични данни срещу обработването на неговите личните данни.

Произтичащите от договора евентуални неблагоприятни последици за страните, биха могли да бъдат разгледани и санкционирани по общия исков ред пред гражданските съдилища.

Имайки предвид гореизложеното, както и че личните данни на жалбоподателя са обработвани на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж- 59/01.11.2007 г. от В.Р.Д. срещу “БТКМ.” ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

О.М.Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 73/06.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с вх. № Ж- 73/04.12.2007 г. от А.Н. срещу “ОББ” АД.

Като заинтересована страна по случая, за разглеждането на жалбата по същество е уведомен и управителя на ОББ - клон “Витоша” в качеството му на обработващ лични данни по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят А.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че ОББ незаконосъобразно обработва неговите лични данни в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като излага следните

факти:

Преди три години служител на ОББ се свързва с жалбоподателя по неговия мобилен телефон с предложение да му бъде издадена кредитна карта ОББ Mastercard. Направена е уговорка, че ако Н. прояви интерес ще се запознае с условията на банката, след което да подпише договор и да си получи картата с инструкции за активиране ѝ в офиса на адрес – С.бул.В. А.Н. решава да не се възползва от услугата на банката, но въпреки това започва да получава sms-известия по телефона, че дължи суми по издадена на негово име кредитна карта в ОББ. След подаване на оплакване от негова страна до банката, за период от шест месеца е преустановено изпращането на уведомления по телефона. От лятото на 2006 г. жалбоподателят започва да получава напомнителни писма на домашния си адрес като твърди, че в нито един момент не го е предоставял на служители на банката. След пореден разговор със служител на банката, Н. получава уверение, че банката ще престане да изпраща месечни известия след като няма сключен договор, но въпреки това ОББ продължава да изпраща напомнящи sms-и и писма с настояване да бъдат изплатени задължения, които според приложеното към жалбата писмо от страна на ОББ възлизат на 138 лв.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да бъде установен източника от който ОББ се е сдобила с информация за домашния му адрес, да установи дали информацията не се предоставя незаконосъобразно от страна на М. и в случай на установено нарушение да укаже на ОББ да прекрати тази практика и да унищожи събраната информация.

Жалбоподателят сезира по случая и Комисията за защита на потребителите.

От страна на ОББ - АД изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, като поясняват, че жалбоподателят е изразил предварително съгласие за осъществяване на контакт от страна на Банката в телефонен разговор със служител на “Е.К.М.” ЕООД в качеството на негов клиент.

На 20.12.2007 г., на основание Решение на КЗЛД от 12.12.2007 г. /Протокол № 34/ и Заповед № РД- 345/ 17.12.2007 г. на председателя на КЗЛД, екип на комисията извършва проверка на ОББ - клон “В” с цел изясняване на фактите по жалбата. Резултатите от проверката са отразени в Констативен акт № към Ж-73/07/18.01.2008 г. Установява се, че през месец декември 2003 г. във връзка с програма “Лоялни клиенти на Евроком”, служител от ЦУ на ОББ позвънява на А.Н. с предложение за издаване на ОББ Mastercard, за което последният изразява устно съгласие, и “попълва заявление по телефона, като предоставя личните си данни според изискванията на банката”, след което следва процедура по въвеждане в системата на ОББ и изработка на кредитна карта. Жалбоподателят А.Н. не е ползвал издадената на негово име ОББ Mastercard. Дължимите суми по нея са резултат от таксите, свързани с издаването на картата и нейното ежегодно подновяване, както и лихвите по тях. А.Н. е подал жалба и до ОББ- ЦУ, откъдето потвърждават, че след изясняване на случая, вземанията по картата са сторнирани, за което жалбоподателят е уведомен, както и че картата е закрыта и унищожена. Към момента, въпреки че А.Н. не е клиент на ОББ, неговите данни продължават да фигурират в регистъра за клиенти на ОББ- клон “В.”.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество комисията приема жалбата за частично основателна по отношение на неправомерното обработване на данните на жалбоподателя във връзка с тяхното задържане.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е

да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице А.Н. сезира КЗЛД с жалба срещу “ОББ” АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, като твърди, че банката обработва неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

Видно от твърденията в жалбата и писмените доказателства към нея, данните на А.Н. са обработвани за целите на директния маркетинг. Издаването на кредитна карта ОББ Mastercard е услуга, предоставяна от ОББ, която се предлага от централния офис на банката чрез позвънявания на потенциални клиенти. В случай на проявен интерес клиентите посещават лично някой от офисите на банката, където сключват договор за издаване на ОББ Mastercard, с който получават и ПИН код за нейното активиране.

ЗЗЛД не забранява обработването на личните данни на физическите лица за целите на директния маркетинг, доколкото то се извършва по ред и начин регламентиран в закона. В този случай, съгласно чл. 34а, ал. 1 т. 3 от ЗЗЛД лицето има право да бъде уведомено, преди личните му данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име за целите на директния маркетинг. В случая комисията приема за установен факта, че жалбоподателят е информиран от служител на “Е.К.М.” ЕООД за това, че данните му ще бъдат предоставени на ОББ АД за целите на директния маркетинг, за което той устно не е възразил. Приемането на този факт за безспорен е дотолкова, доколкото А.Н. не проявява дължимото съгласно чл. 31, ал. 2 от АПК съдействие и процесуална активност за неговото оспорване, макар и с конклюдентните си действия да изразява своето несъгласие да се възползва от предложената услуга.

В случая А.Н. упражнява правата си по чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД като подава жалба до банката, която от своя страна удовлетворява неговите претенции като закрива и унищожава издадената на негово име ОББ Mastercard.

Видно от установеното с Констативен акт № към Ж-73/07/18.01.2008 г., въпреки че към настоящия момент А.Н. не е клиент на ОББ и целта, с оглед на която неговите лични данни са били обработвани не е реализирана и кредитната карта е унищожена, ОББ - клон “В.” продължава да съхранява информация за него в регистъра за клиенти в разрез с изискването на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД. Съхранението на лични данни представлява обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция за обработване на лични данни дадена в §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД и в този смисъл трябва да бъде съобразено с разпоредбите на закона относно правомерното обработване на личните данни.

Имайки предвид гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и във връзка с и чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № 73/04.12.2007 г. от А.Н. срещу “ОББ” АД в частта ѝ относно неизпълнение на задължението на администратора на лични данни по чл. 25, ал. 1 от ЗЗЛД за унищожаване на личните данни след постигане целта на обработване.

II. Остава без уважение жалбата в частта ѝ относно незаконосъобразното обработване на

личните данни на А.Н. за целите на директния маркетинг.

III. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 и чл. 2, ал. 2, т. 2 и чл. 25, ал. 1 от ЗЗЛД, издава следното задължително предписание на администратора на лични данни "ОББ" АД:

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да унищожи обработваните лични данни на жалбоподателя А.З.Н.

2. Да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание, като изпрати копие от протокола за унищожаването на личните данни на жалбоподателя.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 74/06.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 6.02.2008 г. /Протокол № 5/6.02.2008 г. и Протокол № 7/21.02.2008 г./, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-74/7.12.2007 г. от П.И.И. срещу В.С.У."Ч.Х." за нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

П.И.И. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че до 3 февруари 2007 г. работил по трудово правоотношение във В.С.У."Ч.Х.", откъдето бил уволнен, тъй като не приел да бъде трудоустроен. Ректорът на университета – А.Н. възложила на комисия от четирима човека да изготвят предложение за трудоустрояването на професор И. и по този начин разпространила неговите лични данни, включително и за здравословното му състояние. Като доказателство към твърденията си е приложил Протокол от 17.01.2007 г. на комисията по трудоустрояване, въз основа на Заповед № 394/08.06.2001 г.

На заседание за разглеждането на жалбата по допустимост, проведено на 12.12.2007 г. /Протокол № 34/12.12.2007 г./ Комисията взема решение да се изиска цялата преписка от ректора на ВСУ"Ч.Х."

На основание чл. 37 от Административно-процесуалния кодекс са събрани следните писмени доказателства:

1. С писмо рег. № 1975/17.12.2007 г. на КЗЛД са изискани: Преписката относно прекратяването на трудовото правоотношение между професор П.И.И. и ВСУ "Ч.Х."; Копие от Протокола за трудоустрояването на проф. И., както и Заповед № 394/8.06.2001 г. на ректора на ВСУ"Ч.Х.", които са изпратени на комисията с писмо изх. № 33/09.01.2008 г.

2. С писмо изх. № 251/04.02.2008 г. на ВСУ са представени и шест документа, като допълнителни доказателства: Заповед № 1344/24.11.2003 г. на Ректора на ВСУ за поддържаните в университета регистри и отговорните длъжностни лица с право на достъп до тях; Заповед № 11/12.01.2006 г. по чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД; декларации, подписани от членовете на комисията по трудоустрояване; Заявление за регистрация в Регистъра на администраторите при КЗЛД и Приложение № 7 за описание на регистър за "Заболеваемост".

3. С писмо № 1974/17.12.2007 г. на КЗЛД е изискан от МБАЛ "Р" заверен препис от Експертно решение № 4745/12.12.2006 г. на ТЕЛК - МБАЛ "Р", като в отговор с писмо № 408/21.12.2007 г. е изпратено копие на Експертно решение № 3841/23.10.2007 г. на ТЕЛК – Р., от което е видно, че лицето може да работи като преподавател.

На 8.01.2008 г. е постъпила допълнителна жалба от П.И. с приложени към нея писма 2680/14.12.2007 г. и 2734/21.12.2007 г., с които ректорът А.Н. уведомява жалбоподателя, че получател на личните му данни е служба по трудова медицина, /с която ВСУ "Ч.Х." има сключен договор/, както и адвокат, упълномощен от ректора да се явява по заведения от жалбоподателя трудовоправен спор във В. районен съд.

В отговор на жалбата на И. от 8.01.2008 г., с писмо на КЗЛД, рег. № 49/10.01.2008 г., жалбоподателят е уведомен за хода на административното производство и за предприетите процесуални действия по събирането на доказателствата.

На заседание на КЗЛД, проведено на 6.02.2008 г. за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят П.И. не се явява. Изпратил е писмо от 29.01.2008 г. до КЗЛД, към което прилага Становище на Службата по трудова медицина и писмо № 2734/21.12.2007 г. на ректора на университета.

ВСУ "Ч.Х." се представлява от проф. доктор П.Ч.в с пълномощно от ректора на университета. Представя на КЗЛД писмено становище, съгласно което със Заповед № 5/23.01.2007 г. трудовият договор на П.И.И. е прекратен на основание чл. 325, т. 9 от КТ, поради невъзможност да изпълнява възложената му работа, поради болест и отказ от негова страна да бъде трудоустроен. Посочено е, че по трудовия спор има висящ процес пред В. окръжен съд, който се явява въззивна инстанция спрямо първоинстанционния съд – В. районен съд /ВРС/ и в тази връзка не следва да взема предвид решението на първоинстанционния съд. Изтъква се, че КЗЛД не следва да обсъжда решението по трудовия спор, заведено пред ВРС, а единствено дали са нарушени разпоредбите на Закона за защита на личните данни и претърпял ли е жалбоподателят И. морални и материални щети. Относно наличието на нарушение по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, считат, че жалбата е неоснователна, тъй като чл. 5, ал. 1 не се прилага, когато обработването е необходимо за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство.

Комисията приема разглежданата жалба за неоснователна:

В разглеждания случай, Експертно решение № 4745/12.12.2006 г. на ТЕЛК - МБАЛ "Р", видно от приложения пощенски плик е получено във ВСУ "Ч.Х." на 10.01.2007 г. и заведено в деловодството на университета с вх. № 45/1101.2007 г. Въз основа на Заповед № 394/8.06.2001 г., издадена на основание чл. 315 от Кодекса на труда е определен състав на комисия за трудоустрояване с председател и трима членове. На 17.01.2007 г. Комисията е съставила протокол, в който е отбелязала констатациите по експертното решение № 4745/12.12.2006 г. на ТЕЛК - МБАЛ "Р", в което е посочена оценката на работоспособността – 80% трайно намалена работоспособност, срока на инвалидизиране – до 01.12.2008 г., водеща диагноза и противопоказни условия на труд – тежък физически труд, психо-емоционално пренапрежение и нощен труд. В становището на Службата по трудова медицина "М.В." е направена оценка на риска на длъжността "преподавател", според която основен фактор на работния процес е психо-емоционалното напрежение, стрес, психическа умора и пренапрежение на комуникативните процеси.

Със заповед № 5 от 23.01.2007 г. на основание чл. 325, т. 9 от КТ е прекратен трудовия договор с проф. на ВСУ П.И., поради отказ от негова страна с писмо вх. № 119/22.01.2007 г. да заеме предложените му с писмо изх. № 91/17.01.2007 г. на работодателя подходящи длъжности за здравословното му състояние в изпълнение на Експертно решение № 4745/12.12.2006 г. на ТЕЛК - МБАЛ "Р". Съгласно чл. 325, т. 9 от КТ, при невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност (инвалидност), или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертната лекарска комисия трудовият договор се прекратява без която и да е от страните да дължи предизвестие. В този случай прекратяването не се допуска, ако при работодателя има друга работа, подходяща за здравното състояние на работника или служителя и той е съгласен да я заеме.

Компетентен орган за издаване на Предписания за трудоустрояване е Трудово - експертна лекарска комисия /ТЕЛК/. Видно от двете приложения до КЗЛД Експертни решения на ТЕЛК – МБАЛ "Р", 1-ви състав № 4745/12.12.2006 г. и № 3841/23.10.2007 г. е, че в първото липсва констатация относно препоръчвана месторабота /отбелязани са само, кои са противопоказните условия на труд

- “психо-емоционално напрежение и нощен труд”/, докато във второто е налице предписание, че жалбоподателят може да работи като преподавател.

В разглеждания случай, работодателят е предприел действия по трудоустройство на основание чл. 315 от Кодекса на труда и чл. 2 от Наредбата за трудоустройство, като е издал Заповед № 394/08.06.2001 г. за създаване на комисия за определяне на подходящи работни места и длъжности за трудоустройство на лица с намалена трудоспособност. Същият състав на комисията е съставил Протокол от 17.01.2007 г. въз основа на Експертно решение № 4745/12.12.2006 г. на ТЕЛК - МБАЛ “Р”, със становище за преназначаване на проф. П.И.. Експертно решение № 3841/23.10.2007 г., в което е налице констатация, че жалбоподателят може да работи като преподавател е издадено след прекратяване на трудовото правоотношение, поради което не е било възможно работодателят да се съобрази с нея.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД ВСУ “Ч.Х.” е администратор на лични данни. На основание § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на закона, създадената от администратора комисия по трудоустройство е “обработващ лични данни”, който извършва обработването от името на администратора. От събраните по административната преписка доказателства е видно, че не са налице нарушения на Закона за защита на личните данни, тъй като обработването на личните данни на жалбоподателя е допустимо по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – “необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни”, а именно – на основание чл. 315 от Кодекса на труда и чл. 2 от Наредбата за трудоустройство.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ :

Отхвърля жалба, рег. № Ж-74/7.12.2007 г. от П.И.И. срещу В.С.У. “Ч.Х.” за нарушения на Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 5/21.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 5/21.01.2008 г. от К.М.Т. срещу УАС.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят К.М.Т. - редовно уведомен, явява се лично.

Ответната страна – УАСГ - редовно уведомен, не изпраща процесуален представител, де-позира писмено становище.

К.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от УАСГ в нарушение на разпоредбите на чл. 4, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, излагайки следните факти:

На 02.01.2008 г. жалбоподателят подава Заявление с вх. № 2/02.01.2008 г. за участие в кон-

курс за Ректор на УАСГ с мандат 2008 г.- 2012 г.

На 11.01.2008 г. с препоръчано писмо Т. получава копие от Протокола от 03.01.2008 г. на изборната комисия, от което е видно, че не е допуснат до участие в конкурса за Ректор на УАСГ за мандат 2007 г. – 2011 г. В протокола освен неговото име е вписана и рождената му година, както и правното основание за отказа на комисията да го допусне до участие в конкурса - чл. 20, ал. 6 от Правилника за управление на УАСГ */навършена 65 годишна възраст/*. Останалите участници в конкурса фигурират в протокола единствено с научно звание и две имена.

Жалбоподателят счита, че информацията относно рождената му година е предоставена на изпитната комисия от отдел “Човешки ресурси” при УАСГ.

Към жалбата са приложени копия от: Заявление от К. Т. до УАСГ с вх. № 2/02.01.2008 г. за участие в конкурса за Ректор на УАСГ- 2008 г. – 2012 г.; Предизборна платформа на К. Т. във връзка с конкурса за Ректор на УАСГ; Творческа автобиография на жалбоподателя; Писмо от УАСГ с изх. 14/ 04.01.2008 г.; Протокол от 03.01.2008 г. на изборната комисия.

Жалбоподателят моли КЗЛД за становище и решение по неговата жалба, като счита, че отразяването на рождената му година в Протокола на изборната комисия нарушава неговите права по ЗЗЛД, поради публичното му обявяване в сградата на университета. Счита, че тези действия са израз на дискриминационно отношение към него, с цел дисквалифицирането му от конкурса.

На основание чл. 19, ал. 5 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ и Решение на КЗЛД от 30.01.2008 г. /Протокол № 4/, КЗЛД изисква с писмо изх. № 262/31.01.2008 г. от ректора на УАСГ в качеството му на администратор на лични данни по отношение на институцията, която представлява съгласно чл. 3 от ЗЗЛД, писмено становище по визираните в жалбата факти и обстоятелства, както и предоставянето на заверено копие от Условието за участие в конкурса за Ректор на УАСГ- 2008- 2012 г.

От страна на УАСГ, с писмо с вх. № към Ж-5/08/19.02.2008 г., се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се сочи, че отразяването на годината на раждане на г-н Т. в протокола от 30.01.2008 г. на Комисията за избор на Ректор на УАСГ, е свързано със задължението на комисията да мотивира по категоричен начин своето решение за отстраняване на кандидатурата на К.М.Т. за Ректор на УАСГ, тъй като към момента на конкурса той е навършил 72 години и съгласно разпоредбите на Кодекса на труда и Закона за висшето образование няма право да бъде преподавател, а също и да участва в процедурата по избор на Ректор.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежната страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима с решение на Комисията от 30.01.2008 г. (Протокол № 4).

Разгледана по същество тя е неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Той се прилага за обработването на лични, когато тези данни съставляват или са предназначени да съставляват част от регистър - чл. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Съгласно § 1 т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “регистър на лични данни” е всяка структурирана съвкупност от лични данни, достъпна по определени критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип”. Във връзка с осъществяването на нормативно регламентирания си правомощия, УАСГ извършва редица дейности, една от които е организирането и провеждането на конкурсите за избор на ръководна длъжност “Ректор”- чл. Чл. 29, ал. 1, т. 4 от Закона за висшето образование /ЗВО/. Организацията на конкурсната процедура е свързана с необходимостта от създаване на регистър с документи на кандидатите в конкурса за заемане на съответната длъжност. Обработването на техните лични данни от УАСГ се извършва в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 ал. 2 от ЗЗЛД.

В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда

жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В качеството си на физическо лице К.Т. сезира КЗЛД с жалба срещу определеното от него като незаконосъобразно обработване на личните му данни от страна на администратора на лични данни- УАСГ във връзка с проведена конкурсна процедура за избор на ректор на училището за периода 2008-2011 г.

Условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Разпространението на лични данни на К.Т. - три имена, научно звание и година на раждане, съдържащи се в протокола от 30.01.2008 г. на Комисията за избор на Ректор на УАСГ е “обработване на лични данни”.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В дадената в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД дефиниция на понятието лични данни, законодателят сочи, че това е всяка информация за физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. А “специфични признаци” са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. В този смисъл рождената година на жалбоподателя сама по себе си не представлява идентификационен номер, нито го прави еднозначно идентифицируем, дори в съчетание с информацията относно трите му имена. Видно от приложените писмени доказателства към жалбата, и по-специално творческата автобиография на жалбоподателя, последният работи в УАСГ от 1963 г. За онзи кръг от лица, за който той би могъл да бъде идентифициран чрез трите си имена и длъжност, информацията относно рождената му година не съставлява лична данна, носител на допълнителна идентификация, чрез която евентуална злоупотреба би била възможна.

За да бъде правомерно обработването на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, личните данни следва да се обработват законосъобразно- при наличието на законови основания, регламентиращи целите на обработването. В случая обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено във връзка с нормативно уредените в ЗВО и Правилник за управлението на УАСГ от април 2001 г. правомощия на висшето учебно заведение по провеждане на конкурс за избор на ръководна длъжност. Отразяване на рождената дата на жалбоподателя в Протокола на изборната комисия е извършено целесъобразно с оглед законосъобразното мотивиране на решението за отстраняване на жалбоподателя от конкурсната процедура, като при това е предвидена съответна организационна мярка при обработването на неговите данни по начин, по начин по който лицето да не бъде еднозначно идентифицирано по смисъла на ЗЗЛД въз основа на включената информация.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че към него е проявено дискриминационно отношение във връзка с провеждания конкурс, Комисията не би могла да вземе отношение, тъй като това е въпрос, чийто разрешеност е извън нейната компетентност.

Имайки предвид гореизложеното, Комисията счита, че данните на жалбоподателя не са неправомерно обработвани от страна на администратора на лични данни - УАСГ, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж - 5/ 21.01.2008 г. от К.М.Т. срещу УАСГ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 7/21.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 7/24.01.2008 г. от Ц.П.Д. срещу вестник "Н" - В.

На 24.01.2008 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от Ц.Д., в която жалбоподателят излага следните факти:

На първата страница на бр. 81 от 30.10.2006 г. на в. "Н" – В., главният редактор В.С. публикува статия, озаглавена "Психично здрав ли е Ц.Д.", като в следващите страници са отпечатани постановлението за назначаване на психологична експертиза от следовател при ОСС - П., самата експертиза и експертиза, назначена от Районен съд – В. По случая жалбоподателят сезира прокуратурата в Л. и В., както и РС – Л., където е образувано наказателно дело от частен характер НЧХД№ 1/07 г., по което Ц.Д. се явява тъжител.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 24, ал. 2 от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. В т. 6 от същия е постановено изискването за предоставяне на доказателства, с които физическото лице разполага. В случая твърденията на г-н Ц.Д. не са подкрепени с никакви писмени доказателства, поради което жалбата е нередовна.

С писмо изх. № 230/28.01.2008 г. на жалбоподателя са дадени указания в 3-дн. срок да представи допълнително информация, а именно - копие от страниците на в. "Н" – В., в които е публикувана неговата психологична експертиза; данни относно администратора на лични данни, срещу когото е отправена жалбата- име на дружеството, което издава в. "Н" – В., както и представляващото го лице; информация относно дали същият случай е в процес на разглеждане от съд или друга институция.

Съгласно чл. 19, ал. 4 от ПДКЗЛДНА жалбоподателят е уведомен, че непредставянето на горепосочената информация в срок води до прекратяване на производството по жалбата.

Видно от обратната разписка на писмо изх. № 230/28.01.2008 г. на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за нередовностите на жалбата на 01.02.2008 г., която дата се счита за начало на 3-дн. срок за представяне на информацията. Срокът е преклузивен и за негова крайна дата се счита 05.02.2008 г. В рамките на указания срок жалбоподателят не предоставя изискваната по надлежния ред информация.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 25, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж- 7/ 24.01.2008 г. от Ц.П.Д. срещу вестник “Н” - В.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 11/21.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 11/23.01.2008 г. от Р.С.С. срещу “П.” ЕООД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител.

“П.” ЕООД - изпраща процесуален представител- г-н Н., който пред ставя надлежно заверено пълномощно.

На 20.08.2007 г. в КЗЛД е постъпил сигнал с вх. № Е- 834/20.08.2007 г. от г- жа Р.С., в който съобщава, че във връзка с необходимостта от контрол на работното време във верига магазини “П.”, е монтирана система, която посредством сканиране на пръстов отпечатък на работниците отчита присъствието и приключването на работния си ден. Повечето фирми, находящи се на територията на магазина използват свои представители, наречени мърчандайзери. Те не са в трудови правоотношения с “П.” ЕООД, но въпреки това биват принудени да използват тази система за отчитане на работното време, тъй като при опит от тяхна страна да откажат използването ѝ, им се заявява, че няма да бъдат допуснати на работното им място. Трудовият договор на мърчандайзерите не е сключен с “П.” ЕООД, а с фирма, която използва търговската площ на магазина, което изключва “П.” ЕООД да бъде конституирано в административното производство с права на работодател.

След поставяне на биометричната система за маркиране на пръстовия отпечатък, г-жа С. отказва на “П.” да ѝ бъде свалян пръстов отпечатък, след което сезира комисията със сигнал.

С решение от 23.01.2008 г. /Протокол № 3/ комисията преквалифицира сигнал с рег. № Е- 834/20.08.2007 г. в жалба с рег. № Ж- 11/20.08.2007, като я обявява за допустима.

В хода на административното производство по жалбата, на 12.02.2008 г., жалбоподателката депозира писмена молба за оттеглянето на жалбата си.

С оглед гореизложеното, и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж- 11/23.01.2008 г. от Р.С.С. срещу “П.” ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 16/21.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 16/11.02.2008 г. от К.Ц.Б. срещу Националната агенция за приходите.

На 11.02.2008 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба с рег. № Ж - 16/ 11.01.2008 г. от К.Б. срещу НАП, в която жалбоподателката протестира срещу определената от нея като “злоупотреба” с нейните лични данни от страна на данъчните органи действия, свързани с отправеното към нея искане да представи документи, че е продавала селскостопанска продукция на фирма “К.” ЕООД.

Към жалбата се прилагат Искане за представяне на документи и писмени обяснения от К.Б. с изх. № 06-44-00-477/04.02.2008 г. на НАП, ТД - офис “П.” и Протокол за извършена насрещна проверка на НАП, ТД - офис “П.” № 27- 867/06.02.2008 г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Видно от представените писмени доказателства, събирането на информация от страна на НАП е във връзка с ревизионно производство на “Р.” ООД, а Искането за предоставяне на документи и писмени обяснения от г-жа Б. представляват насрещна проверка по смисъла на чл. 45, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, която цели установяване на отделни факти и обстоятелства, имащи отношение към ревизионното производство на “Р.” ООД, като жалбоподателката се явява участник в съответното производство, а информацията е изисквана на основание чл. 45, ал. 3 от ДОПК.

Казусът третира въпрос, свързан с образувано производство по установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, възложено на органите по приходите. Във връзка с дадените им съгласно чл. 12, ал. 1 т. 1 от ДОПК правомощия, органите по приходите могат да извършват проверки и ревизии, в рамките на които имат право да изискват от всички лица сведения, документи, книжа, материали, вещи, извлечения по сметки, справки и други носители на информация, необходими за осъществяване на контролната дейност, както и да изискват писмени обяснения от лицата- чл. 12, ал. 1, т. 11 и т. 14 от ДОПК.

Производствата по ДОПК се образуват срещу задължени лица, които съгласно чл. 14 от ДОПК са физическите и юридическите лица, които:

1. са носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски;
2. са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски;
3. отговарят за задължението на лицата по т. 1 и 2.

Личните данни на жалбоподателката не се обработват в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал.2 и чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като в случая обработването е законосъобразно и добросъвестно, защото данните се изискват при наличието на нормативно установено задължение за това, а съгласно чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите или по инициатива на субекта и лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива.

Във връзка с извършваната спрямо К.Б. насрещна проверка, която се явява способ за събиране на доказателства от органа по приходите, регламентиран в чл. 45, ал. 1 от ДОПК, при който жалбоподателката не е страна по ревизионното производство, то тя би могла да упражните правата си по чл. 17 от ДОПК, като изиска от органите по приходите пълна информация относно предприетите срещу нея действия, както и разясняване на правата ѝ във връзка с тях.

За обжалване действията на органите по приходите съществува специален административен ред по глава XVIII от ДОПК, за което жалбоподателката е уведомена от Комисията с писмо изх. № 380/12.02.2008 г.

Имайки предвид гореизложеното, и на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 и т. 6 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж- 16/ 11.02.2008 г. от К.Ц.Б. срещу НАП.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 49/21.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.02.2008 г. разгледа по същество жалба, рег. № 49/20.09.2007 г. от С. и Е. Д..

Жалбоподателките С. и Е. Д., сезират Комисията с твърдения, че в качеството си на съсобственици на апартамент в квартал "К.р." се обърнали към "ЧЕЗЕ" АД за смяна на името на титуляра на сметката - от името на починалата им майка, на името на едната дъщеря – С.Д. На 30.08.2007 г. в офиса на "ЧЕЗЕ" АД, район "Ю" С.Д. подала следните документи:

- Заявление по формуляр;

- Декларация на съсобственика на апартамента, че е съгласна сестра й С.Д. да бъде титуляр по сметката;

- Удостоверение за наследници.

Д. предоставила и лична карта за сверяване на попълнените данни.

Служителката поискала копие от нотариален акт за недвижимия имот и го приложила към останалите документи.

Жалбоподателките молят КЗЛД да им предостави информация относно правото на дружество "ЧЕЗЕ" АД да изисква предоставяне на копие от нотариален акт при смяна титуляра на сметката, без да е налице промяна на собствеността, както и становище за наличието на нарушение на ЗЗЛД.

На редовно заседание на КЗЛД е взето решение /Протокол № 26/2007г./ преди да се произнесе по допустимост комисията да изиска становище от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране /ДКЕВР/. С писмо на КЗЛД, изх. № 1623 от 18.10.2007 г. е изискано становище по жалбата от ДКЕВР и изпратено копие от нея. В отговор, вх. № към Ж-49/22.11.2007 г. ДКЕВР изразява становище по жалбата, основавайки се на чл. 9, ал. 4 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на територията на Западна България, където е регламентирано правото на дружеството "да поиска от потребителя да представи за сведение заверени с подписа му копия от документите, потвърждаващи декларираните обстоятелства".

Въз основа на решение на КЗЛД (Протокол № 29/07.11.2007 г.) упълномощени служители на КЗЛД, съгласно Заповед № РД - 291/16.11.2007 г. на председателя извършват проверка по случая на 7.12.2007 г. в офиса на "ЧЕЗЕ" АД, район "Ю", град С.

Служителката от офиса на "ЧЕЗЕ" АД, район "Ю" – Д.В. отказва да свърже проверяващите

служители от комисията с ръководителя на проверявания офис – г-жа Т.П. Независимо от отказа са иззети следните документи: I. Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на “ЧЕЗЕ” АД; II. Образец - Заявление за сключване на договор/споразумение за продажба на електрическа енергия.

Видно от Заявление за сключване на договор/споразумение за продажба на електрическа енергия след “Адрес за кореспонденция” като “ПРИЛОЖЕНИЕ” са изброени документи, от които на първо място е посочен “документ удостоверяващ правото на собственост”.

Изискването за горепосочения документ е в противоречие, както с чл. 9, ал. 4 от Общите условия на дружеството, цитирани в горепосоченото писмо на ДКЕВР вх. № към Ж-49/22.11.2007 г., така и с чл. 8, ал. 3, т. 1 от новоприетите Общи условия на дружеството, в сила от 26.11.2007г.:

“(3) Към заявлението потребителят прилага документи, удостоверяващи самоличността му и правния му статут, описани в образците, приложени към тези Общи условия и декларира, както следва:

1. Основанието, на което ще ползва електрическа енергия в имота, като описва документа, удостоверяващ правата му върху имота и прилага декларация за съгласието на собственика, в случай, че не е собственик на имота.”

Видно от новия образец на Заявление за продажба на електрическа енергия е отпаднало изискването за прилагане към него на документ удостоверяващ правото на собственост, като в графа “Собственост” се посочва № на нотариалния акт, том, дело и дата на издаване, което е в съответствие, както с Общите условия, така и със Закона за защита на личните данни, в който съгласно чл. 2, ал. 2 личните данни трябва да:

“1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;

2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели;”

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 2, ал. 2, т.1, и т. 2 и съгласно чл. 25, ал. 1 от Закона за защита на личните данни

Уважава жалба, рег. № 49/20.09.2007 г. от С. и Е. Д. и издава следното задължително предписание на “ЧЕЗЕ” АД: да унищожи документите, удостоверяващи правото на собственост на потребителите, неправомерно събрани до влизане в сила на новите Общи условия на дружеството от 26.11.2007 г., неразделна част от които е коригираният нов образец на Заявление за продажба на електрическа енергия.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 4/12.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.03.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа

жалба с вх. № Ж- 4/21.01.2008 г. от С.А.Р. срещу Г.Б. - журналист.

С.Р. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от Г.Б. в нарушение на разпоредбите на чл. 4, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, излагайки следните факти:

В юлския брой от 2007 г. на списание “П.С.” е публикувана статия със заглавие “По Соломоновски или по български” с автор Г.Б. В статията е разказана с подробности житейската история на жалбоподателя с М.Д. и техния син А.Р., както и подробности от съдебния процес между двамата за предоставяне на родителски права над детето им. Статията е онагледена със снимки на жалбоподателя, детето и майката. Публикувани са имената на жалбоподателя и сина му, изнесени са и лични данни свързани с бизнеса на Р.

Към жалбата се прилага копие от вестник юлския брой на сп. “П.С.”. Жалбоподателят моли да бъде установено извършеното от страна на журналистката и автор на статията – Г.Б. административно нарушение и да ѝ се наложи съответно административно наказание “глоба” по реда на ЗЗЛД.

Във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, КЗЛД преразгледа предпоставките за допустимост на жалбата, като с настоящото Решение Комисията отменя Решението си от 30.01.2008 г. /Протокол № 4/, с което обявява за допустима жалба с вх. № Ж- 4/21.01.2008 г. от С.А.Р. срещу Г.Б.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, заведената като жалба молба е насочен срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 1 от АПК, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 24, ал. 2, т. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж- 4/ 21.01.2008 г. от С.А.Р. срещу Г.Б.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 68/12.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.03.2008 г.,

на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж - 68/22.11.2007 г. от Н.П. срещу “Е.М.” ООД.

Като заинтересована страна по жалбата е конституирано “БТКМ.” ЕООД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество - не се явяват, не изпращат процесуални представители.

“БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД - изразяват писмени становища като представят допълнителни доказателства за целите на производството по разглеждане на жалбата.

Жалбоподателят Н.П. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу незаконосъобразното обработване на неговите лични данни от страна на “Е.М.” ООД в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

Във връзка с непогасено от жалбоподателя вземане към мобилния оператор “БТКМ.” ЕООД, последният получава двукратно телефонно обаждане от служител на “Е.М.” ООД, с което е поканен да погаси задълженията си. П. отговаря, че предпочита да разреши проблема по съдебен ред и се интересува по какъв начин “Е.М.” ООД се е сдобило с неговите лични данни. В отговор служителката продиктува всички лични данни на жалбоподателя, включително и неговото ЕГН.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да бъде установено дали “Е.М.” ООД има право да обработва неговите лични данни, при положение, че той не се намира в договорни отношения с дружеството, както и дали “БТКМ.” ЕООД има право да ги предоставя на трети лица без неговото изрично съгласие.

На основание Решение на КЗЛД от 28.11.2007 г. /Протокол № 32/ и Заповеди № РД-7/10.01.2008 г. и № РД - 8/10.01.2008 г. на председателя на комисията екип от експерти извършва проверки в “БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД, при които се изземват копия от - Бланка на договор за предоставяне на мобилни услуги от “БТКМ.” ЕООД; Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между “БТКМ.” ЕООД и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, предоставяни чрез обществена далекосъобщителна клетъчна мрежа; Договор, сключен между “БТКМ.” ЕООД и жалбоподателя на 13.05.2006 г.; Договор № 3214/09.03.2006 г. сключен между “БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД. От дружествата са изискани и писмени становища по визираните в жалбата факти и обстоятелства.

От страна на “БТКМ.” ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между дружеството и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, както и на договора - заявка с жалбоподателя. В т. 7 “подписи” от договора е предвидено, че клиентът предоставя доброволно и разрешава неговите данни да бъдат предоставяни на трети лица за целите на събиране или прехвърляне на дължимите суми към “БТКМ.” ЕООД - “Клиентът предоставя личните си данни доброволно и разрешава, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, “БТКМ.” ЕООД да ги предоставя на държавни органи, институции или трети лица, в това число и БТК”.

От страна на “Е.М.” ООД се застъпва становище за неоснователност на жалбата, като се позовават също на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между “БТКМ.” ЕООД и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, съгласно които клиентите се съгласяват данните им да се предоставят на трети лица, както и на Договор № 3214/09.03.2006 г. между двете дружества, с който “БТКМ.” ЕООД възлага на “Е.М.” ООД да организира събирането на вземанията, дължими от трети - лица длъжници на възложителя, произтичащи от продажбата на негови стоки и услуги.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Н.П. сезира КЗЛД с жалба срещу “БТКМ.” ЕООД и “Е.М.” ООД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружествата обработват неговите лични данни в нарушение на разпоредбата на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни - “БТКМ.” ЕООД незаконосъобразно е предоставил неговите лични данни на “Е.М.” ООД, като по този начин е бил обезпокоен от него с получаване на заплашителни писма и позвънявания за неплатени сметки по Договор - заявка с V.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица при осъществяване достъпа до техните лични данни, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

“БТКМ.” ЕООД е търговско дружество, предоставящо на абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги чрез обществена електронно- съобщителна подвижна клетъчна мрежа на “БТКМ.” ЕООД по стандарт GSM на територията на Република България. За целта всеки абонат трябва да се запознае с Общите условия за ползване на услугите на дружеството /наричани за краткост Общите условия/, да изрази съгласието си с тях, което трябва да бъде потвърдено чрез подписване на Договор, неразделна част от който са Общите условия- т. 7 от Договор- заявка. Съгласно т. 11 от Общите условия, абонатът се съгласява “БТКМ.” ЕООД да събира, предоставя и обработва лични данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителите суми към дружеството. В т. 111 от Общите условия е регламентирано, че след запознаване с условията, при които “БТКМ.” ЕООД ще използва личните данни на абоната, последният следва писмено да потвърди това обстоятелство и да изрази съгласието си с тях. Предоставянето на данни от “БТКМ.” ЕООД на “Е.М.” ООД е извършено съобразно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД чрез сключването на Договор № 3214/09.03.2006г. , в който администраторът на лични данни - “БТКМ.” ЕООД е определил условията, реда и целите за които данните да бъдат обработвани от “Е.М.” ООД, явяващо се обработващ лични данни по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. С подписването на Договора с “БТКМ.” ЕООД г-н П. е бил запознат с условията, при които ще бъдат предоставяни личните му данни и е изразил изрично съгласие с тях.

Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните да решат сами дали, кога и при какво съдържание и условия ще сключат един правен договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД, за липсата на противоречие на договора с повелителните норми на закона и с добрите нрави.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че данните му се обработват неправомерно, тъй като в Общите условия е дадена пълна и точна информация за начина и средствата за обработване на личните му данни. П. би следвало обстойно да се запознае със съдържанието на Общите условия и при тяхното приемане да положи своевременно необходимата грижа за защита

на собствените си интереси, в случай че счита че те са нарушени. Видно от текста на Общите условия, т. 111, както и от клаузата за съгласие, включена в договора подписан от жалбоподателя, в тях не фигурира информация, която да не е била известна на жалбоподателя при изразяване на съгласие за приемането им.

Преценката относно основателността на жалбата би следвало да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя дотолкова, доколкото неправомерността е съществувала или съществува като факт, който не би могъл да бъде установен от лицето в случай на полагане на необходимата грижа за това. Условието, че неговите данни могат да бъдат използвани за целите на извънсъдебно вземане на дължими суми следва да е известно на П., но той не се възползва от предоставената му от чл. 34а ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД възможност да възрази пред администратора на лични данни срещу обработването на неговите личните данни.

Относно произтичащите от договора евентуални неблагоприятни последици, страните биха могли да сезират гражданските съдилища по общия исков ред.

Имайки предвид гореизложеното и наличието на доказателство, че личните данни на жалбоподателя са обработвани в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж- 68/22.11.2007 г. от Н.П. срещу „Е.М.” ООД .

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 17/17.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.03.2008 г. /Протокол № 8/, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-17/19.02.2008 г. от П.И.И.

П.И.И. сезира Комисията с твърдение, че П.Ч. е присъствал на заседанието на Комисията за защита на личните данни на 6.02.2008 г. като представител на ВСУ “Ч.Х.” и в това си качество неправомерно е запознат с личните му данни, които е разгласил, предоставяйки ги на в-к “Т.”, който на 8 февруари ги е публикувал. Счита, че това е нарушение на чл. 2, ал. 2, т.1 от ЗЗЛД и чл. 5, ал. 3 от ЗЗЛД, тъй като са чувствителни данни, свързани с неговото здраве.

Иска от КЗЛД да образува административно - наказателно производство срещу П.Ч. и А.Н.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица, във връзка с правата им по ЗЗЛД.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита правата на физическите лица, при обработване на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В конкретния случай жалбата е срещу физически лица, които нямат качеството на администратори на лични данни, поради което същата е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни прекратява производството по жалба, рег. № Ж-17/19.02.2008 г. от П.И.И. срещу П.Ч. и А.Н.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 26/17.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.03.2008 г. /Протокол № 8/17.03.2008 г./, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-26/10.05.2006 г. от Ц.Н.М. срещу Областна дирекция “Полиция” и Регионалната дирекция на вътрешните работи /РДВР/, гр. Г.

Жалбоподателката Ц.Н.М. сезира Комисията с твърдения, че РДВР – Г. със специални разузнавателни средства събират и съхраняват информация за нея.

Счита, че са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни и Конституцията на Република България. Исква от КЗЛД да извърши проверка по законосъобразността на събраната за нея информация посредством специални разузнавателни средства.

Във връзка с образуваното административно производство с писмо, рег. № 988/19.05.2006 г. от КЗЛД е изисквана допълнителна информация от жалбоподателката, в случай, че разполага с нея.

С писмо № 1078/26.06.2006 г. и на основание чл. 12, ал. 6 от Правилника за дейността на комисията и нейната администрация повторно са изисквани допълнителни доказателства от жалбоподателката.

В съответствие със служебното начало в административния процес с писмо рег. № 1060/12.06.2006 г. до директора на регионалната дирекция на вътрешните работи – Г. е поискано становище относно обработването на лични данни за Ц.Н.М.

В отговор на горесцитираното писмо на КЗЛД, от Областната дирекция “Полиция” – Г. е посочено следното:

През 2005 г. в РДВР – Г. са обявени два конкурса за работа, за които г-жа М. е подала молби за участие. Условието на конкурсите и необходимите документи за тях са публикувани в Интернет страницата на РДВР, местната преса и Бюрото по труда, гр. Г. При кандидатстването г-жа М. е дала писмено съгласие да бъде проучена от МВР.

На 12.12.2005 г. г-жа М. е подала до РДВР – Г. заявление за достъп до обществена информация, с което иска предоставяне на копие от досието ѝ. С решение № 29209/2005 г. и протокол № 29227/2005 г., исканата от нея информация е предоставена на хартиен носител. Съгласно становището, не е имало други случаи, при които РДВР – Г. да са събирали и обработвали лични данни на г-жа М.

На заседание на 7.11.2006 г. КЗЛД /Протокол № 29/7.11.2006 г./ взема решение да бъде извършена проверка в Областната дирекция “Полиция”. Проверката е извършена на 4.12.2007 г.,

съгласно Заповед № РД - 313/3.12.2007 г. на председателя на КЗЛД.

След изясняване обстоятелствата по жалбата на г-жа М., въз основа на проверката в ОДП – Г. е съставен констативен акт, съгласно който обработването на лични данни на г-жа М. е извършено по реда на Инstrukцията за набиране, подбор, проучване и утвърждаване на кандидати за служители на Министерството на вътрешните работи, одобрена със Заповед № I - 121/31.07.2002 г. на министъра на вътрешните работи.

На заседание за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 17.03.2008 г. страните редовно уведомени не се явяват.

Видно от становището на Министерство на вътрешните работи, на 12.12.2005 г. жалбоподателката е подала заявление за достъп до обществена информация с искане за предоставяне копие от досието ѝ. С писмо № 29895/21.12.2005 г. на Областната дирекция “Полиция” – Г., г-жа М. е уведомена, че спрямо нея не са използвани оперативни методи и средства за събиране на информация. Съгласно чл. 7 от Инstrukцията за набиране, подбор, проучване и утвърждаване на кандидати за служители на МВР няма изискване кандидатите за държавни служители да подават декларация по чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и съгласие за проучване по ЗЗКИ, ако такова е необходимо с оглед на изискванията за заемане на длъжността, за която се кандидатства. Длъжностите, за които е кандидатствала М. не попадат в списъка по чл. 37, ал. 1 от ЗЗКИ, определен от ръководителя на организационната единица и в тази връзка спрямо нея не са извършени действия по чл. 11, ал. 1, т. 2 и чл. 43, ал. 1 от ЗЗКИ.

Комисията приема разглежданата жалба за неоснователна:

Съгласно чл. 163, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи, който възлага обработката на лични данни на определени от него длъжностни лица.

Във връзка с твърденията на жалбоподателката за използване на специални разузнавателни средства, съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗСРС “специални разузнавателни средства са техническите средства и оперативните способности за тяхното прилагане, които се използват за изготвяне на веществени доказателствени средства - кинозаписи, видеозаписи, звукозаписи, фотоснимки и белязани предмети”.

Специалните разузнавателни средства се използват в случаите, когато това се налага за предотвратяване и разкриване на тежки престъпления по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, когато необходимите данни не могат да бъдат събрани по друг начин (чл. 3, ал. 1 от ЗСРС).

Видно от акта за констатация от 12.12.2007 г., спрямо жалбоподателката не са използвани оперативни методи и средства за събиране на информация. Обработването на личните ѝ данни е станало по реда на вътрешна Инstrukция за набиране, подбор, проучване и утвърждаване на кандидати за служители на Министерството на вътрешните работи.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба, рег. № Ж-26/10.05.2006 г. от Ц.Н.М. срещу Министерство на вътрешните работи.

Издава Задължително предписание на Областната дирекция “Полиция” – Г. на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 да унищожи личните данни на Ц.Н.М., събрани по повод кандидатстването ѝ през 2005 г. за работа в Регионалната дирекция на вътрешните работи – Г., в случай, че не са унищожени към момента на получаване на настоящото решение.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 2/19.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж- 2/17.01.2008 г. от И.А.А. срещу г-жа И.Р. - директор на дирекция “Човешки ресурси” в МИЕ.

Жалбоподателката И.А. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че г-жа И.Р. - директор на дирекция “Човешки ресурси” в МИЕ обработва неправомерно нейните лични данни в нарушение разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2, чл. 34а, т. 1 и т. 3 и чл. 34б, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

На 03.01.2008 г. с писмо адресирано да Федерацията на транспортните работници /ФТР/ към КТ “Подкрепа” г-жа И.Р. подава справка от служебното досие на жалбоподателката относно периодите, през които А. е работила в МИЕ, както и други длъжности, които е заемала в качеството си на държавен служител.

Г-жа А. счита, че с действията си г-жа Р. в качеството си на директор на дирекция “Човешки ресурси” в /МИЕ/ е нарушила и разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от Закона за държавния служител, съгласно който разгласяване на сведения от служебното досие на държавния служител не се допуска без неговото изрично писмено съгласие, поради което се иска налагане на административни санкции по чл. 42 от ЗЗЛД.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

В чл. 24, ал. 2 от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. В т. 6 от същия е постановено изискването за предоставяне на доказателства, с които физическото лице разполага. В случая твърденията на г-жа А. не са подкрепени с никакви писмени доказателства, поради което жалбата е нередовна.

В случай, че жалбоподателката не би могла да предостави писмени доказателства относно твърденията от нея факти, свързани с обработването на нейните лични данни, последната би следвало да предостави допълнителна информация като поясни по какъв начин се е сдобила с информацията относно предоставянето на личните й данни от г-жа И.Р. на ФТР към КТ “Подкрепа”.

С писмо изх. № 192/ 23.01.2008 г. комисията изисква от И.А. да предостави горепосочената информация като я уведомява, че непредставянето й в 3-дн. срок съгласно чл. 19, ал. 4 от ПДКЗЛДНА, ще доведе до прекратяване на производството по жалбата. Видно от върнатата на 18.02.2008 г. обратна разписка, писмото е непотърсено от жалбоподателката.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията е длъжна да установи всички действителни факти от значение за случая, за което съгласно чл. 36, ал. 2 от АПК страните са длъжни да окажат съдействие. В случая г-жа А. не полага дължимото съдействие и със своето бездействие пречатства упражняването на правомощията на КЗЛД с оглед издаване на индивидуален административен акт. Никой не може да черпи права от собственото си бездействие и неполагане на необходимата грижа за защита на интересите си.

Жалбоподателката не предоставя необходимата информация в указания срок за отстраняване нередовностите на жалбата, поради което последната се явява процесуално недопустима.

С оглед гореизложеното, поради неспазен срок за предоставяне на писмени доказателства, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 19, ал. 4 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж- 2/ 17.01.2008 г. от И.А.А. срещу г-жа И.Р. - директор на дирекция “Човешки ресурси” МИЕ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 3/19.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.03.2008 г. /Протокол № 9/19.03.2008 г./, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-3/18.01.2008 г. от Д.Ц.Д. срещу “ОББ” АД.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че от лицето М.П.Ц. разбрал, че на негово име е разкрита банкова сметка, (посочил е номера) в “ОББ” АД, клон В.

Д.Ц.Д. твърди, че не е предоставял лични данни на “ОББ” АД, клон В. и не е давал съгласие за сключване на договор за банкова сметка на негово име. Счита, че е налице злоупотреба с личните му данни. Моли за компетентна намеса от страна на Комисията.

С писмо рег. № 205/28.01.2008 г. на КЗЛД на основание чл. 24, ал.2, т. 3, т.4 и т.5 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация е изискана допълнителна информация по жалбата. Видно от Известието за доставяне, писмото е получено на 2.02.2008 г., но исканата информация от Комисията не е получена в указания срок.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 25, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, прекратява производството по жалба, рег. № Ж-3/18.01.2008 г. от Д.Ц.Д. срещу “ОББ” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 9/19.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.03.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж - 9/29.01.2008 г. от С.М.С. - гр. В. срещу НАП - В.

В качеството на администратор на лични данни по силата на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД и въз основа

на решение на КЗЛД от 21.02.2008 г. (Протокол № 7) като ответна страна по жалбата е конституирана Национална агенция за приходите (НАП). По силата на същото решение като заинтересована страна е конституирана НАП - В.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че НАП – В. нарушава неговите права и тези на съпругата му по ЗЗЛД, като обработват данните им в несъответствие с разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД, излагайки следните факти:

Със Заповед № 1539/19.04.2007 г. на началник сектор “Ревизии и проверки” при НАП – В. на основание чл. 112 и 113 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ е образувано ревизионно производство срещу жалбоподателя, във връзка с което по съответния ред от него е изисквана пълна информация, касаеща неговото и това на семейството му имуществено състояние.

Информация, свързана с имущественото състояние на С. е изисквана от данъчните органи на НАП – В. и от различни институции - бивши и настоящи работодатели на жалбоподателя относно сключените с тях трудови договори и изплащани възнаграждения; от ВиК ООД – В. - относно получени и платени от услуги; от “Е.” АД – В. - за платена и консумирана ел. енергия; до “М.” ЕАД - относно платени сметки; от банки - за открити сметки и движенията по тях.

Жалбоподателят доброволно предоставя целия обем от изискваната от данъчните органи по утвърдения в ДОПК ред информация.

Прилагат се копия от документи, съставени в хода на ревизионното производство, свързани с изискването на информация от жалбоподателя и гореспоменатите институции.

Жалбоподателят счита, че събраната от страна на данъчните органи информация за неговото имуществено състояние и това на семейството му, е извършено при липсата на правно основание за това; изразява опасения за евентуална бъдеща злоупотреба с неговите данни, което би могло да доведе до рекет; счита, че в качеството си на физическо лице не подлежи на проверка от страна на НАП – В.; изразява мнение, че иницирираното спрямо него ревизионно производство е на основата на отправен донос; интересува се на какво правно основание НАП – В. събира данни за него от множество институции.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима с решение на Комисията от 21.02.2008 г. (Протокол № 7).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. За да бъде правомерно обработването на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, личните данни следва да се обработват законосъобразно- при наличието и в изпълнение на законови основания, регламентиращи целите на обработването.

Конкретният случай е свързан с образувано производство по установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, възложено на органите по приходите. Във връзка с дадените им съгласно чл. 12, ал. 1 т. 1 от ДОПК правомощия, органите по приходите могат да извършват проверки и ревизии, в рамките на които имат право да изискват от всички лица сведения, документи, книжа, материали, вещи, извлечения по сметки, справки и други носители

тели на информация, необходими за осъществяване на контролната дейност, както и да изискват писмени обяснения- чл. 12, ал. 1, т. 11 и т. 14 от ДОПК. Със заповед за възлагане на ревизия № 1539/19.04.2007 г. на ТД на НАП спрямо жалбоподателя С.С. е образувано редовно ревизионно производство, обхващащо размера на задължения за размера на дохода му като физическо лице за периода 01.01.2001 г. до 31.12.2005 г.

Производствата по ДОПК се образуват срещу задължени лица, които съгласно чл. 14 от ДОПК са физическите и юридическите лица, които:

1. са носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски;
2. са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски;
3. отговарят за задължението на лицата по т. 1 и 2.

Не може да се приеме твърдяното от жалбоподателя, че данните му се обработват в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като са изискани при наличието на нормативно установено задължение за това, а съгласно чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите или по инициатива на субекта- страна в производството. Лицето срещу което е образувано производството е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, както и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. В конкретния случай, посочената в жалбата изискана информация представлява данъчно- осигурителна информация по смисъла на чл. 72 от ДОПК. По отношение на предприетите действия на данъчните органи спрямо съпругата на жалбоподателя, свързани с изисканите от нея документи и обяснения, използваният способ за събиране на доказателства от органа по приходите е регламентиран в чл. 45, ал. 1 от ДОПК. В случая чрез г-жа С. органът по приходите реализира предоставената от закона възможност за извършване на насрещна проверка чрез нея, без да бъде страна в съответното ревизионно производство срещу съпруга ѝ, тъй като тя се явява “свързано лице” по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ДОПК.

Когато жалбоподателят има възражения по отношение на проведената спрямо него процедура по извършване на ревизия от страна на данъчните органи на ТД- НАП – В., последният има право да упражни правото си на обжалване по административния ред по глава XVIII от ДОПК чл. (152), като Решаващ орган е съответният директор на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при централното управление на НАП.

Комисията приема, че жалбата е неоснователна, тъй като обработването на личните данни на жалбоподателя не е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД. Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ :

Отхвърля жалба с рег. № Ж - 9/ 29.01.2008 г. от С.М.С. срещу НАП.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 12/19.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.03.2008 г., на основание чл.

10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа жалба с вх. № Ж- 12/31.01.2008 г. от Ц.И.Д. срещу “Банка ДСК” - ЕАД.

На основание чл. 112 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД от БНБ е изпратена по компетентност до КЗЛД жалба от Ц.Д. срещу “Б ДСК” - ЕАД.

Жалбоподателят г-н Ц.Д. протестира срещу определеното от него като незаконосъобразно обработване на личните му данни от страна на служител на “Б ДСК” - ЕАД, свързано с преснемането на неговата лична карта, като излага следните факти:

На 16.01.2008 г. жалбоподателят посещава банката с цел изтегляне на пари. Преди да му бъде предадена сумата, служителката преснема неговата лична карта. В отговор на запитване на какво правно основание е извършено ксерокопирането служителът предоставя на клиента да се запознае с вътрешната наредба на банката, в която е регламентирано изискването за преснемане на документа за самоличност, но отказва да предостави на Д. копие от наредбата. Жалбоподателят се обръща към управителя на клона, настоявайки за обяснение за извършването на подобни действия, които счита за незаконни. Управителят нарежда на касиерката да не преснема личната му карта, което последната декларира върху операционната бележка.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

Жалбоподателят иска установяване на факта дали документа му за самоличност е сканиран и въз основа на кой закон се извършва това.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В правомощията на Комисията съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица при осъществяване достъпа до техните лични данни, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД личните данни трябва да бъдат обработвани законосъобразно и добросъвестно. На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 обработването е допустимо, когато е в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Нормативно установено задължение за банките се явява разпореждането на чл. 6, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за мерките срещу изпиране на пари, съгласно който те са длъжни да идентифицират своите клиенти- физически лица чрез снемане на копие от официален документ за самоличност и в този смисъл снемане на фотокопието от личната карта на жалбоподателя от страна на банката не представлява нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Имайки предвид гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж- 12/31.01.2008 г. от Ц.И.Д. срещу “Б ДСК” - ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

по Решение № 12/19.03.2008 г. на Комисията за защита на личните данни

По същество разгледана жалбата е неоснователна, като подкрепям мотивите на решаващия орган.

Относно процедурата по разглеждане на жалбата, която приключва с настоящото решение, особеното ми мнение се състои в следното:

Съобразно своята компетентност, Комисията за защита на личните данни със свое решение по Протокол № 9 от заседание, проведено на 19.03.2008 г. е обявила жалбата за допустима. На същото заседание, обаче, жалбата е разгледана по същество, без да бъде насрочена за разглеждане в открито заседание с уведомяване на жалбоподателя и администратора на лични данни, срещу когото е насочена.

При така изложената фактическа обстановка по разглеждането на жалбата се налага изводът, че Комисията не е спазила всички законови процедури съобразно правилата на Административен процесуалния кодекс, Закона за защита на личните данни и Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация.

Като решаващ административен орган, Комисията е задължена по силата на чл.28, ал.1 и ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (обн., ДВ бр.25/23.03.2007 г.), след обявяване на жалбата за допустима, задължително да определи дата за разглеждане на жалбата по същество и да уведоми всички заинтересовани страни за датата на провеждане на това заседание, която процедура в конкретния случай не е осъществена.

Действията на Комисията следва изцяло да бъдат подчинени на един от основните принципи на административния процес - равенството, а именно, че всички лица, които са заинтересовани от изхода на производството, имат равни процесуални възможности да участват в него за защита на своите права и законни интереси.

Принципът на равенството включва спазването на формалните процедури, предвидени в закона и в подзаконовите нормативни актове; задължението на администрацията да мотивира решението, респективно отказа си и задължението да се даде възможност на субектите да подготвят защитата си (становището, доводите си и да приложат доказателства).

Тези три елемента от този принцип сами по себе си не са абсолютни, но в тяхната хомогенност формират един абсолютен принцип, който касае равното третиране в административното производство на всички субекти. Комисията за защита на личните данни, при разглеждането на жалба № Ж-12/2008 г., не е осъществила докрай своите правомощия именно при спазването на този основен принцип, както и с цел мотивиране на своето решение при даване възможност на всички страни в производството да изложат своите становища, възражения и да приложат доказателства в защита на своята теза.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЕТА ШОПОВА / п /

РЕШЕНИЕ
№ 70/03.04.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2008 г. и 03.04.2008 г. на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 70/28.11.2007 г. от Т.П.Д. срещу ВАС.

Страните са редовно уведомени за заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката Т.П.Д. - явява се лично.

ВАС - не изпраща процесуален представител, представя писмено становище.

Т.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че нейните лични данни се обработват незаконосъобразно от ВАС в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4 ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, съгласно които личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно и при наличие на съгласието на лицата за обработка на техните лични данни. Жалбоподателката възразява срещу публикуването на трите ѝ имена и ЕГН в официалната страница на ВАС във връзка със списъка на кандидатите за изпит за адвокати и младши адвокати. Видно от приложената към жалбата разпечатка горепосоченият списък е публикуван на 05.11.2007 г.

С решение от 10.12.2007 г. /Протокол № 33/ и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД и чл. 19, ал. 5 от ПДКЗЛДНА, КЗЛД е изисквала и писмено становище по случая от ВАС.

С писмо изх. № 523/20.10.2007 г. от ВАС изразяват становище за неоснователност на жалбата, като се позовават на публичността на адвокатските регистри съгласно чл. 149 от Закона за адвокатурата, на задължението за вписване на ЕГН на адвоката в адвокатските регистри съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2, б. "в" от Наредба № 3 от 29 октомври 2004 г. за водене и съхраняване на регистрите от адвокатските съвети и на нормативно уредените си правомощия в това число и по отношение обработването на личните данни съгласно Конституцията на РБългария /КРБ/, Закона за адвокатурата /ЗА/ и издадените в изпълнение на закона Наредба № 2 от 29 октомври 2004 г. на ВАС за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати /Наредба № 2/ и Наредба № 3 за водене и съхраняване на регистрите на адвокатските съвети.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима с решение на комисията от 10.12.2007 г. /Протокол № 33/ от процесуална гледна точка.

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В качеството си на физическо лице Т.Д. сезира КЗЛД с жалба срещу ВАС - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, като твърди, че нейните лични данни се обработват от него в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателката счита, че администраторът на лични данни - ВАС незаконосъобразно е предоставил достъп до неограничен кръг лица на информация, съдържаща нейни лични данни, чрез които тя се идентифицира еднозначно, като по този начин е било нарушено правото ѝ на

неприкосновеност на личния живот.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да упражнява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената в официалната Интернет страница на ВАС информация за жалбоподателката съдържа нейни лични данни- трите имена, ЕГН и университета, в който е придобила юридическо образование, чрез които тя е индивидуализирана еднозначно.

На второ място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за “регистър на лични данни” в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, списъкът на кандидатите за изпит за адвокати и младши адвокати, публикуван на официалната Интернет страница на Висшия адвокатски съвет представлява регистър, а фигуриращите в него данни на жалбоподателката- част от регистър.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. От тук следва, че събирането, записването и разпространението на лични данни на Т.Д., съдържащи се в споменатия списък представлява “обработване на лични данни”.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. В конкретния случай не е налице изрично дадено волеизявление от което да е видно, че Д. се е съгласила нейните лични данни да бъдат публично оповестени по начина и в обема, в които са били разпространени от ВАС чрез публикувания на Интернет страницата списък.

Висшият адвокатски съвет е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД и в това си качество по силата на чл. 148, ал. 1 от Закона за адвокатурата /ЗА/ обработва лични данни организирани в единни адвокатски регистри за адвокати, за младши адвокати, за адвокатски дружества и за чуждестранни адвокати. Съгласно чл. 149, ал. 1 от ЗА тези регистри имат публичен характер. Законът предвижда правилата за водене на регистрите да се определят с наредба на ВАС. Издадената от ВАС Наредба № 3/ 2004 г. урежда воденето и съхранението на съответните регистри. Същата наредба регламентира и функциите на “пазителя на регистрите”, свързани с въвеждането, съхранението, архивирането на информацията, осигуряването на достъп до нея, като в чл. 36, ал. 1 от наредбата се предвижда издаване на удостоверение или справка след направено устно или писмено искане. От това следва, че макар и да имат публичен характер, достъпът до адвокатските регистри не е неограничен по отношение на трети лица.

Съгласно чл. 134 от КРБ адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се, а според чл. 134, ал. 2 КРБ организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон. В ЗА е регламентиран реда за придобиване права на адвокат, като съгласно чл. 4, т. 1 от същия се въвежда полагане на изпит за определени кандидати. На основание чл. 8, ал. 2 от ЗА редът за провеждане на изпит се определя с наредба на ВАС. На това основание ВАС приема Наредба № 2 от 29.10.2004 г. с последно изменение от 13.05.2005 г., съгласно която кандидатът подава писмено заявление до адвокатския съвет на колегията, в която желае да бъде вписан, като заявлението съдържа трите имена, адрес и ЕГН. Изготвените списъци с приложените към тях заявления се изпращат до ВАС, който съставя общ списък на участниците в изпита, и същият се обявява публично във ВАС и в електронната страница на ВАС в Интернет три дни преди датата на изпита.

Задължението на ВАС да публикува списък с имената на кандидатите за изпита за адвокати и младши адвокати не е законово обвързано с изискването те да бъдат еднозначно идентифицирани чрез оповестяването на техните единни граждански номера. Изискването за посочване на ЕГН в заявлението на кандидатите, не означава, че той следва да фигурира и в Списъка на участниците в изпита.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно т. е. при наличието на нормативно установено задължение на администратора, каквото в конкретния случай липсва относно реквизитите на общия списък на участниците в изпита. И в този смисъл, ВАС би следвало съобразно изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД да предприеме подходящи технически и организационни мерки, чрез които да защити данните в регистъра “Списък на кандидатите за изпит за адвокати и младши адвокати- ноември 2007 г.” от неправомерен достъп, разпространение или друга незаконна форма на обработване, чрез които се накърняват правата на физическите лица. Подобна подходяща организационна мярка би била, ако към момента на подаване на заявление за участие в изпита за адвокат или младши адвокат, всеки от участниците получава идентификационен код, различен от неговото ЕГН, чрез който той би могъл сам за себе си да се идентифицира във въпросния списък, без да се създават предпоставки за евентуална злоупотреба с неговите данни от страна на трети лица, произтичащи от публичния характер на регистъра.

Водима от горното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 23 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 70/ 28.11.2007 г. от Т.П.Д. срещу ВАС.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава следното задължително предписание:

Задължава Висшия адвокатски съвет да спазва разпоредбите на ЗЗЛД при обработване на лични данни на физическите лица във връзка с провежданите изпити за адвокати и младши адвокати, като предприеме необходимите технически и организационни мерки на защита при обработване на лични данни с инструкция, съгласно чл. 23 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЯ ПО СИГНАЛИ

РЕШЕНИЕ

от

17.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.03.2008 г. (Протокол № 8), разглежда сигнал с вх. № 159/06.02.2008 г. от В.И. от гр. С., ул. "С." № 2, ап.10 относно нарушения на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ от страна на администратора на лични данни "Т.С." АД.

В сигнала си г-жа В.И. информира, че е получила сметка от "Т.С." АД на стойност 69,15 лв. В сметката е записано, че това е просрочена сума за ползвана топлинна енергия за периода май 2006 г.- април 2007 г.

Г-жа В.И. посочва, че е закупила жилището, за което е получена сметката, в края на месец май 2007 г. Според нея тази сметка се отнася за период от време, в което жилището е имало друг собственик. Безпокои я фактът, че "Т.С." АД свързва дълга с нейното име, при положение че не е била клиент на дружеството за цитирания по-горе период от време. Счита, че е налице неправомерно обработване на личните й данни.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ е изпратено писмо до г-н П. М. – Изпълнителен директор на "Т.С." АД, с приложение постъпилия сигнал, в което е указано, че в седемдневен срок от получаване на уведомителното писмо следва да бъде депозирано в КЗЛД становище по изложеното в него, както и доказателства, в случай че разполага с такива, в подкрепа на същото.

В указания срок от "Т.С." АД е постъпило становище с вх. № към 159/08 г./28.02.2008 г. със следната информация:

Във връзка със сигнала относно неправомерно обработване личните данни на г-жа В.И. от страна на "Т.С." АД, е извършена служебна проверка. Установено е, че през м. юни 2007 г., г-жа В.И. е подала в Топлофикационен район "С.и." документи за смяна на името на титуляра на партида с абонатен № 390623, от които е видно, че е собственик на имота от 17.05.2007 год.

Документите, удостоверяващи правото на собственост или вещно право на ползване, въз основа на които се открива, променя или закрива партида, са посочени в Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Т.С." АД на потребители в град С. /ОУ/. Купувачът /собственик на имота/ е длъжен да уведоми писмено "Т.С." АД в 30-дневен срок, като представи копие от нотариален акт, съдебно решение, удостоверение за наследници или други документи, удостоверяващи правото на собственост или на вещно право на ползване на топлоснабдения имот, както и споразумителен протокол за уреждане на плащанията по изравнителната сметка.

Съгласно чл.64 от ОУ:

- ал.1 – новият собственик се задължава с всички сметки за имота, издавани след датата на промяна на собствеността;
- ал.2 – за уреждане на задълженията за топлинна енергия в имота между предишния и новия собственик или ползватели, същите са длъжни в 30-дневен срок /съгласно чл.14 от ОУ/ да:

1. поискат от търговеца, извършващ дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата, отчет на уредите и изготвяне на изравнителна сметка за имота въз основа на специфичен разход на енергия за сградата за предходния период;

2. подпишат и представят на продавача нотариално заверен споразумителен протокол за плащането на изравнителната сметка по т.1.

В представеното становище е посочено, че между подадените от г-жа В.И. до "Т.С." АД документи липсва споразумителен протокол за уреждане на плащанията по изравнителните сметки. Изравнителната сметка за отчетния период е подадена от фирмата, извършваща дялово разпределение през месец ноември 2007 год., след датата на промяна на собствеността.

На свое заседание, проведено на 17.03.2008 год. (Протокол № 8), Комисията прие разглеждания сигнал за **неоснователен**.

Съгласно чл.150, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, които подлежат на одобрение от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР). В общите условия се определят правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на потребителите. В конкретния казус са налице одобрени ОУ на "Т.С." АД, където в чл.64 от ОУ са регламентирани задълженията на потребителите на топлинна енергия за битови нужди и топлопреносното предприятие при промяна собствеността на топлоснабдения имот.

Топлопреносните предприятия задължително публикуват одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване. Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл.150, ал.2 от ЗЕ). От изложеното следва, че взаимоотношенията между "Т.С." АД и битовите потребители се основават на договорни взаимоотношения, сключени при общи условия, каквато възможност предвижда чл.16 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), допълнена от специалния закон – ЗЕ, според който за влизането в сила на общите условия не е необходимо специално писмено приемане от страна на потребителите.

Във връзка с изпълнение на договорните взаимоотношения със своите клиенти-битови потребители "Т.С." АД в качеството на администратор на лични данни, извършва обработване на данните на клиентите-физически лица. Съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изрично са предвидени случаите, в които е допустимо обработването на данните. Според чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД това е допустимо в случай, че е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. Следователно в изложения казус администраторът на лични данни "Т.С." АД обработва личните данни на г-жа И. законосъобразно и в съответствие с разпоредбите на чл.64 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Т.С." АД на потребители в град С.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.13, т.6 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по сигнал с вх. № 159/06.02.2008 год. от В.И., поради неустановяване на нарушение на Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

от

17.03.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.03.2008 г. (Протокол № 8), разглежда сигнал с вх. № 16/08.01.2008 г. от И.К.К., препратен по компетентност от областен управител на област Я. относно нарушения на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ от страна на служител на администратора на лични данни община Я.

В сигнала си г-н И.К.К. информира, че в община Я.л работи служителката М.С.М., имаща достъп до всички лични данни на гражданите на гр. Я. Според г-н И.К.К., М.С.М. има контакти с криминално проявени личности, което обстоятелство може да доведе до извършване на измами /престъпления/.

Сигналът на И.К.К. е депозиран в деловодството на областната управа на област Я. С писмо изх. № 37/0002 от 04.01.2008 г., областният управител на Я. е препратил по компетентност сигнала до Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ е изпратено писмо до кмета на община Ямбол, с приложение постъпилия сигнал, в което му е указано, че в седемдневен срок от получаване на уведомителното писмо следва да потвърди искането си до КЗЛД, изпратено по електронен път, като депозира в КЗЛД становище по изложеното в него, както и доказателства, в случай че разполага с такива, в подкрепа на същото.

В указания срок, от г-н Г.С. – кмет на община Я. е постъпило становище с вх. № към 16/08г./19.02.2008 год. със следната информация:

По повод на сигнала относно възможности за злоупотреба с личните данни на гражданите, обработвани по Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ в Дирекция “Информационно обслужване и гражданско състояние”, отдел ЕСГРАОН на община Я., е извършена служебна проверка.

Визираната служителка М.С.М. е назначена на работа в отдела през 2005 г. на длъжност “Старши специалист” в сектор “Регистрация на населението”.

С утвърдената Длъжностна характеристика на служителката са възложени задължения, свързани със съставянето на Актове по гражданското състояние, приемането и обработването на заявления за постоянен адрес и адресни карти, издаване на Удостоверения по гражданско състояние, обработката на съобщения за промени в показателите на личен регистрационен картон, в Локалната база данни “Население” и съставяне на файлове за актуализация на Националната база данни “Население”. Посочено е, че в ежедневната си работа, с оглед на възложените ѝ за изпълнение служебни задачи, служителката има достъп до всички регистри на хартиен носител и техния електронен вариант, както и достъп до Национална база данни “Население”.

В становището си кмета на община Я. информира, че за периода от време, през който служителката работи в Дирекцията, не са констатирани случаи, в които тя да е извършила злоупотреби

във връзка с достъпа до информационните фондове, които се съхраняват и обслужват от служителите в дирекцията.

Към настоящия момент няма постъпвали сигнали от други институции и граждани за изтичане на информация или неправомерно предоставяне на лични данни на физическите лица, обработвани по ЗГР.

Служителите от отдел ЕСГРАОН на община Я. са запознати с изискванията на ЗЗЛД относно съхраняването и опазването на информация, съдържаща лични данни.

На свое заседание, проведено на 17.03.2008 год. (Протокол № 8), Комисията прие разглеждания сигнал за **неоснователен**.

След анализ на изложените факти и относимите към казуса обстоятелства, както и изразеното официално становище от заинтересованата страна - администраторът на лични данни община Я., в случая не може да се приеме, че е налице нарушение на ЗЗЛД.

Твърденията на И.К.К. се основават на хипотетични предположения, които не се доказват по безспорен начин с убедителни доказателства, още повече, че към момента в община Я. не са констатирани злоупотреби във връзка с достъпа до информационните фондове, следователно не е налице неправомерно разпространение на лични данни.

Администраторът на лични данни община Я. обработва лични данни на физическите лица при спазване разпоредбите на ЗЗЛД.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.13, т.6 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по сигнал с вх. № 16/08.01.2008 год. от И.К.К., препратен по компетентност от областен управител на област Я., поради неустановяване на нарушение на Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Веселин Целков / п /

СТАНОВИЩА

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № 197/11.02.2008 год. от Иван Гетов – Главен директор на Главна дирекция “ГРАО” при Министерство на регионалното развитие и благоустройството – МРРБ, за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на редовно открито заседание, проведено на 19.03.2008 год. (Протокол № 9), разгледа искане с вх. № 197/11.02.2008 год. от Иван Гетов – Главен директор на Главна дирекция “ГРАО”, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е относно предоставяне на достъп до Национална база данни “Население” /администрирана от Главна дирекция “ГРАО” при МРРБ/ на Агенция по вписванията във връзка с осъществяване на функциите ѝ по поддръжка на Регистър БУЛСТАТ.

В писменото си искане до КЗЛД Главният директор на Главна дирекция “ГРАО” отбелязва, че се предвижда сключване на Споразумение между МРРБ и Агенция по вписванията за осъществяване на достъп до Национална база данни “Население”. При осъществяването на този достъп Агенцията по вписванията ще има достъп до личните данни на физическите лица.

В искането подробно са изброени нормативните основания, въз основа на които ще бъде сключено Споразумението за предоставяне на достъп до Национална база данни “Население”:

- чл.101, т.5 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, съгласно който функциите на ЕСГРАОН са осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт;

- чл.106, ал.1, т.2 от ЗГР, съгласно който данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

- чл.29, ал.1 и ал.2, т.1 от Закона за регистър БУЛСТАТ, съгласно който за осъществяване на функциите си регистър БУЛСТАТ има безплатен достъп до автоматизирани информационни фондове на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/;

- чл.1, ал.1, ал.2 и ал.3, т.1, чл.2, чл.7 и чл.8 от Наредбата за взаимодействието между регистър БУЛСТАТ и други национални и ведомствени регистри и информационни системи /Наредбата/.

Предвижда се предоставянето на данните да се извършва чрез защитен канал и ползване на универсален електронен подпис, издаден в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, чрез потребителски и/или програмен интерфейс, съгласно чл.8, ал.2 от Наредбата.

В искането на Главния директор на Главна дирекция “ГРАО” е поставен въпросът необходимо ли е Агенцията по вписванията да бъде вписана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри или за законосъобразното предоставяне на достъп до Национална база данни “Население” е необходимо в КЗЛД да се изпрати уведомление относно сключеното Споразумение.

Относно първия въпрос е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, при която се установява, че Агенцията по вписванията е подала заявление за вписване в регистъра № 3-120533, по повод на което има издадено Удостоверение за вписване № 26872/15.09.2006 год.

Относно сключването на Споразумение между МРРБ и Агенцията по вписванията за предоставяне на достъп до Национална база данни “Население”, във връзка с което МРРБ в качеството на администратор на лични данни ще предоставя достъп на трето лице до обработваните лични

данни на физически лица, следва да намерят приложение разпоредбите на ЗЗЛД.

Предоставянето на друг администратор (в случая на Агенция по вписванията) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни "Население" представлява "Обработване на личните данни", което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В изложението казус по отношение законосъобразните условия, при наличието на които се допуска обработването на личните данни, се прилагат разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от Националната база данни "Население") се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Подробно изброените по-горе нормативни основания, регламентирани в Закона за гражданската регистрация, Закона за регистър БУЛСТАТ и Наредбата за взаимодействието между регистър БУЛСТАТ и други национални и ведомствени регистри и информационни системи, са нормативните актове, които предвиждат задължение на администратора на лични данни /МРРБ/ да предостави данните.

По поставения въпрос за изпращане на уведомление до КЗЛД относно сключване на Споразумение във връзка, с което Агенцията по вписванията ще ползва предоставените ѝ от страна на МРРБ данни, следва да се има предвид, че след промените на ЗЗЛД от 23.12.2005 г. (обн. ДВ бр.103/2005 г.) не се изисква разрешение на КЗЛД за предоставяне на достъп до регистри на лични данни от един администратор на друг. В случаите, в които се отправят искания за достъп до лични данни, съответният администратор следва да се съобрази с разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, които уреждат хипотезите, при наличието на които се допуска законосъобразното обработване на лични данни. Преценката за наличието на нормативно основание по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД се извършва от самия администратор на лични данни.

С оглед правомощията на КЗЛД, съгласно чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД за осъществяване на цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е препоръчително да се представи в Комисията проект на Споразумението между МРРБ и Агенция по вписванията за осъществяване на достъп до Национална база данни "Население".

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Агенцията по вписванията е вписана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, за което има издадено Удостоверение за вписване № 26872/15.09.2006 год.

Предоставянето на достъп до лични данни от администратора на трето лице (друг администратор) следва да се извършва съобразно разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Преценката за наличието на нормативно основание по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД се извършва от самия администратор на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД Комисията има правомощие да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни, във връзка с което е препоръчително да се представи в Комисията проект на Споразумението между МРРБ и Агенция по вписванията за осъществяване на достъп до Национална база данни "Население".

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЕТА ШОПОВА / п /

СТАНОВИЩА
СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № 334/12.03.2008 год. от проф. д-р Генчо Начев – Изпълнителен директор на Университетска национална специализирана болница за активно лечение “Св. Екатерина” ЕАД за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставяне здравна информация на наследниците на починали лица.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на редовно открито заседание, проведено на 03.04.2008 год. (Протокол № 10), разгледа искане с вх. № 334/12.03.2008 год. от Генчо Начев – Изпълнителен директор на УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД, гр. София, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище относно законосъобразното приложение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставянето на медицинска документация на наследниците на починали лица.

В писменото си искане до КЗЛД Изпълнителният директор на УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД отбелязва, че се получават молби от наследници на починали в болницата пациенти, с които се иска предоставянето на копия от аутопсионен протокол, резултати от изследвания и друга медицинска документация. Цитира текстът на чл.27, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ), съгласно който “здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация”. Посочва, че в чл.28, ал.1 от ЗЗ са изброени хипотезите, в които здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица и отбелязва, че в изброяването не е посочено, че здравната информация може да се предоставя по искане на наследниците на починало лице.

Предвид цитираните разпоредби от ЗЗ и разпоредбата на чл.28, ал.3 от ЗЗЛД се иска становище от КЗЛД каква медицинска документация може да се предоставя на наследниците на лица, починали в УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД, гр. София.

Действията по отношение предоставянето на достъп до информация, съдържаща се в медицинската документация, представляват “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В посочената хипотеза УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД се явява администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В качеството на администратор, при предоставянето на достъп до информация, съдържаща се в медицинската документация, болницата следва да спазва специалния ред за достъп, разписан в Глава пета от ЗЗЛД, където са уредени нормативно правата на физическите лица по отношение на обработването на техни лични данни.

При упражняване правото си на достъп всяко физическо лице има право да поиска от администратора на лични данни информация в разбираема форма, съдържаща личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник (чл.28, ал.1 от ЗЗЛД). Съгласно чл.28, ал.3 от ЗЗЛД при смърт на физическото лице, правата му за достъп се упражняват от неговите наследници. Следователно наследниците на починали в УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД лица имат право да изискат от администратора на лични данни (УНСБАЛ “Св. Екатерина” ЕАД) информация, съдържаща лични данни на техните наследодатели в същия обем и вид, какъвто е

имало право да получи и починалото лице, т.е. информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация (чл.27, ал.1 от ЗЗ).

В текстовете на чл.28, ал.1 от ЗЗ се изброяват случаите, при които може да бъде предоставяна здравна информация на трети лица, различни от наследниците на починали лица. По отношение законосъобразните условия, при наличието на които се допуска обработването на личните данни в тези хипотези, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Този текст урежда алтернативни предпоставки, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Съгласно чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на здравна информация на трети лица, различни от наследниците на починали лица) се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (УНСБАЛ "Св. Екатерина" ЕАД). ЗЗ е специалният закон, който регламентира нормативните условия при наличието, на които е допустимо администраторът (УНСБАЛ "Св. Екатерина" ЕАД) да предоставя данни, свързани със здравна информация на трети лица, различни от наследниците на починали лица. В чл.28, ал.1 от ЗЗ са изброени лицата, на които може да се предоставят визирните данни.

По поставените въпроси КЗЛД е имала повод многократно да се произнесе във връзка с подадени жалби от наследници на починали лица, поради отказан достъп до информация, съдържаща се в съответните медицински документи. Становището на Комисията се възприема и от съдебната практика – Решение № 237/09.01.2006 год. на ВАС-пето отделение – влязло в сила.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл.28, ал.3 от ЗЗЛД наследниците на починали лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация, обработвана от съответния администратор на лични данни.

При предоставяне на здравна информация на трети лица, различни от наследниците на починали лица, по отношение законосъобразните условия, при наличието на които се допуска обработването на личните данни, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЕТА ШОПОВА / п /

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № 377/20.03.2008 год. Министъра на регионалното развитие и благоустройството Асен Гагаузов за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставянето на постоянен достъп до Национална база данни "Население" на Национална следствена служба и окръжните следствени служби.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на редовно открито заседание, проведено на 03.04.2008 год. (Протокол № 10), разгледа искане с вх. № 377/20.03.2008 год. от Министъра на регионалното развитие и благоустройството Асен Гагаузов, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защи-

та на личните данни (ЗЗЛД) и чл.113 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) във връзка с предоставяне на достъп на Националната следствена служба и окръжните следствени служби до Национална база данни "Население" (администрирана от Главна дирекция "ГРАО" на МРРБ).

В искането подробно са изброени нормативни основания, относими към предоставянето на достъп до националните информационни системи и съответните правомощия на следствените органи от системата на съдебната власт: чл.106, ал.1, т.2 от ЗГР, чл.215 и чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), както и статута на НСС, съответно окръжните следствени служби, които са юридически лица на бюджетна издръжка, чието представителство се осъществява от техните директори (чл.148, ал.1, чл.150, т.1, чл.151, ал.1 и чл.153, т.1 от ЗСВ).

В заключение е поставен въпросът при изготвяне на едно бъдещо Споразумение за достъп до Национална база данни "Население" следва ли Споразумението да бъде подписано веднъж между министъра на регионалното развитие и благоустройството и директора на НСС и втори път поотделно да се подпишат от 28 Споразумения за достъп до НБД "Население" между министъра на регионалното развитие и благоустройството и всеки от двадесет и осемте директори на окръжни следствени служби.

По така поставения въпрос е необходимо да бъде анализиран статута на следствените служби относно качеството им на администратори на лични данни, съгласно легалната дефиниция, посочена в чл.3 от ЗЗЛД. По смисъла на посочената законова норма НСС и окръжните следствени служби се явяват администратори на лични данни. Те са отделни юридически лица на бюджетна издръжка (чл.149, ал.1 и чл.151 от ЗСВ) и като такива са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. От друга страна, в ЗСВ е регламентирана относителна самостоятелност на окръжните следствени служби. Съгласно чл. 150, т.1 и т.5 от ЗСВ в правомощията на директора на НСС е осъществяването на организационно, административно и методическо ръководство на следователите и служителите от Националната следствена служба и окръжните следствени служби, както и координация дейността на следствените служби при разследването и взаимодействието им с други държавни органи. Следователно за сключването на Споразумение за предоставяне на достъп до НБД "Население" е необходимо Споразумението да бъде сключено между министъра на регионалното развитие и благоустройството и директора на НСС предвид предоставените му със закон правомощия.

С оглед правомощията на КЗЛД, съгласно чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД за осъществяване на цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е препоръчително да се представи в Комисията проект на Споразумението между МРРБ и НСС за предоставяне на достъп до Национална база данни "Население".

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

За сключването на Споразумение за предоставяне на достъп до НБД "Население" е необходимо Споразумението да бъде сключено между министъра на регионалното развитие и благоустройството и директора на НСС предвид предоставените му със Закона за съдебната власт правомощия.

Съгласно чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД Комисията има правомощие да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни, във връзка с което е препоръчително да се представи в Комисията проект на Споразумението между Министерство на регионалното развитие и благоустройството и Национална следствена служба за предоставяне на достъп до Национална база данни "Население".

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЕТА ШОПОВА / п /

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В АВСТРИЯ

Защитата на личните данни в Австрия започва с приемането на 18 октомври 1978 г. на Федералния закон за защита на личните данни /ФЗЗЛД/. По силата на този закон в Австрия се създават Комисия за защита на данните и Съвет за защита на данните, чиято основна задача е защитата на данните, според правилата на закона.

И двете институции са пряко подчинени на офиса на федералния канцлер. Той одобрява и предложения от съвета за информационна защита персонал, който получава инструкциите си за работа от президента на Съвета.

Комисията за информационна защита има следните правомощия:

- Обработва и издава решения по жалби и сигнали от страна на гражданите, които смятат, че е налице незаконосъобразно обработване на тяхната лична информация;
- Уведомява администраторът на лични данни за откритите нарушения;
- Приема и обработва заявления от администраторите на лични данни за регистрацията им като такива;
- Издава разрешителни за обработка на лични данни;
- Обжалва решения

Ако Комисията установи противоречие на действащи или проектозаконови с Федералния закон за защита на данните, може да задължи съответните административни власти да го коригират и приведат в съответствие с ФЗЗЛД. Решението на Комисията ще определи институцията, отговорна за изпълнението му. Жалби срещу решения на Комисията не могат да се подават. Оплаквания могат да се подават преди влизане в сила на решението пред Административния съд.

Комисията за информационна защита се състои от четирима членове, назначени от Федералния президент по предложение на правителството с 5-годишен мандат. Те могат да бъдат преизбирани на тази длъжност. Едно от изискванията към тях да имат опит в областта на информационната защита и един от тях да бъде съдия.

Решенията на Комисията се приемат с мнозинство, като Президента има решаващ глас. Всички членове на Комисията са задължени да гласуват само с „да” и „против”. Никой не може да гласува с „въздържал се”.

Решенията на Комисията за защита на информацията, които са в интерес на обществото се разкриват публично по подходящ начин.

Препоръките на КИЗ имат задължителен характер и могат да се обжалват само пред Върховния съд. В срок от 12 седмици след издаване на препоръката, администраторът на лични данни е задължен да отговори на Комисията, като опише в каква степен е изпълнил препоръките или поради какви причини те не са изпълнени.

Като допълнение към Комисията за защита на информация в Австрия действа и още един орган, чиято задача е защитата на личните данни, а именно, Съветът за защита на информацията.

Неговите основни задачи са:

- събира информация и доклади от компетентните органи по въпросите на защитата на данните в общественния сектор.
- разследва ефектите на автоматизирания информационен трафик и ги добавя към

доклада на Комисията за защита на информацията.

- прави предложения до федералното правителство и от дам до компетентните законодателни органи, отнасящи се до възможните подобрения за защита на информацията, които са необходими за защитата на конституционните права.
- провежда разследвания по случаи, касаещи нарушението на ФЗЗЛД.

Съвета за защита на информацията се избира на партиен принцип. Най-голямата партия, представена в Народното събрание избира 4-ма представителя, втората – 3-ма, а всяка друга може да избира само по един представител в Съвета. Ако има равенство на основните, партии в парламента, то всяка от тях има правото да избере по трима члена на Съвета. Освен тези членове в Съвета членуват и един представител на Австрийската камара по труда, двама представителя на Länder, един представител на областната и общинска управа. Всички членове на съвета трябва да имат опит в обработването на данни. За всеки член на Съвета има избран и заместник. Членството в Съвета е до момента на номинирани и избиране на нови представители от групите, избиращи органа.

Съвета избира президент, двама вицепрезиденти и секретариат. Те се избират за срок от 5 години или до момента на номиниране на друг представител на тяхно място. Ако тези членове бъдат предложени от своите партии за по-дълъг период, то те могат да бъдат преизбирани на тези длъжности.

Заседанията на Съвета по информационна сигурност се свикват при необходимост. Това може да стане от Президента по искане на член на Комисията за защита на информацията в рамките на 4 седмици.

Съвещанията и решенията изискват кворум на повече от половината членове на Съвета. Решения могат да се вземат и с обикновено мнозинство, като членовете имат право да гласуват и „въздържал се”.

Ако член на съвета не може да участва на някоя среща, то тогава на нея присъства неговия заместник. За членове на съвета могат да се избират и членове на Комисията за защита на информацията. Останалите членове на Комисията могат да вземат участие в съвещанията на Съвета, ако бъдат поканени.

Съвещанията на комисията за информационна защита и съветът за информационна защита са поверителни

В дейността си и двата органа по защита на данните се подпомагат от администрация, която се назначава от президентите.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИРЛАНДИЯ

Офисът на Комисаря по защита на информацията е независим държавен орган, чиято мисия е защитата на личната неприкосновеност на гражданите, на правото им да бъдат информирани какви данни се събират за тях, кой и как ги съхранява и обработва.

Защитата на данни в Ирландия започва с приетия на 13 юли

**An Coimisinéir
Cosanta Sonraí**

**Data Protection
Commissioner**

1988 г. Закон за защита на данните, който влиза в сила на 19 април 1989 г. Приетата Директива 95/46 ЕО на Европейския съюз налага промени във вече действащия закон за привеждането му в съответствие с обобщоевропейските изисквания. Това става през 2003 г. с приемането на нов Закон за защита на данните.

По силата на Закона за защита на данните се създава специален орган, наречен

Комисар по защита на данните, който осъществява всички дейности по гарантиране личната неприкосновеност на гражданите, както е предвидено в закона и в съответствие с изискванията на Европейския съюз. Той е задължен да информира Администраторите на лични данни относно правата и свободите на гражданите при трансфер на лични данни извън пределите на европейската общност.

При вземането на решения Комисарят може да обсъди с правителството необходимите мерки за защита на данните на държавно и европейско ниво.

Комисарят по защита на информацията може да проучи или да накара да бъде проучено дали всички задължения по закона се спазват, дали са нарушени, нарушавани или са застрашени от нарушаване. Проверката може да се направи по жалба от гражданин, чиито права са нарушени, от трето лице, забелязало нарушението или при самосезиране.

Проверката е задължителна, освен ако Комисарят прецени, че няма нарушение на правата на гражданите според ЗЗЛД. При възникнало нарушение, първо се предлага споразумение между засегнатите страни.

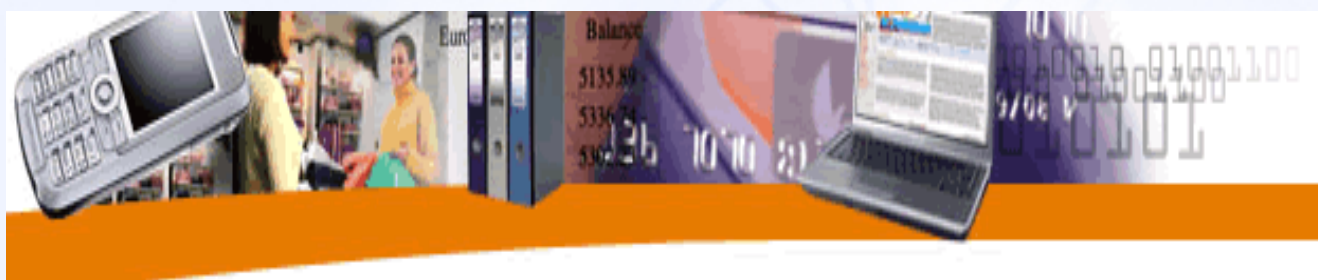
Ако в предвидения срок такова споразумение не е налице Комисарят издава решение, което може да се обжалва пред съда в 21-дневен срок.

Комисарят може да извърши или да разпорежи извършване на проверки с цел да провери съответствието на защитата на данните при тяхното обработване в сферата на телекомуникациите и дали няма нарушение на правата на гражданите, гарантирани от закона.

Ако в хода на проверките, извършени или разпоредени от Комисаря по защита на информацията бъдат констатирани нарушения, той изпраща уведомление до администратора, обработващ данните и издава предписание за отстраняване на нарушенията в определен срок, след което прави повторна проверка дали всички предписания са изпълнени.

В случай че администраторът откаже да приложи направените предписания съгласно ЗЗЛД може да му се забрани да обработва информацията или да премахне тази част от дейността си, която влиза в противоречие с разпоредбите на закона. Уведомлението трябва да указва коя част от Закона е нарушена и какви са причините за това. Решението може да бъде обжалвано пред съда в 21-дневен срок. Този срок не е задължителен, ако срещу решението има внесена жалба или жалбата срещу администратора бъде оттеглена.

В 7-дневен срок след произнасяне на съда в полза на Решението на Комисаря, администра-

торът на лични данни е длъжен да отстрани всички несъответствия, описани в уведомлението. Решението може да бъде анулирано от Комисаря и в този случай той е длъжен да уведоми писмено засегнатите страни.

Администратор, отказващ да приложи направените от Комисаря предписания, без основателна причина за това, подлежи на съдебно преследване.

Осъществяването на трансфер на лични данни извън Ирландия трябва да бъде разрешено от Комисаря по защита на информацията за страните извън Европейското икономическо пространство. Той има правото да прецени, какви данни могат да се трансферират към трети страни в зависимост от адекватността на защитата на информацията в тях.

Всяка година Комисарят по защита на информацията изготвя отчетен доклад, който представя пред Парламента.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В РУМЪНИЯ

Защитата на личните данни е нова област в законодателството на Румъния. Необходим е

контрол върху спазването на неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита на онези специфични особености, които могат да го идентифицират еднозначно, което се превръща в основно задължение на държавата.

С тази цел Румънското правителство създаде Националения надзорен орган за обработка на лични данни. В дейността си румънският надзорен орган се подпомага от Закон 102/2005 и Закон 677/2001. За да съчетае румънското законодателство с европейското право, парламента прие Закон 102/2005, който влезе в сила на 12 май 2005 г. Първият член на този закон изисква Националният надзорен орган за обработка на лични данни да бъде обществен, автономен, независим от която и да е власт или обществена администрация, частно или юридическо лице.

Пред надзорния орган стои важната задача да защити основните права и свободи на хората, особено правото на личния, семейния и частен живот, във връзка с обработването на личните данни и свободното обращение на тази информация.

Надзорният орган се управлява от президент, чиято позиция е асимилирана с тази на държавен секретар. Той ръководи цялата дейност на институцията и я представлява пред другите власти, държавната администрация, румънските и чужди граждани и юридически лица. За извършване на дейността си е подпомаган от вицепрезидент и администрация. Организационната структура на органа е направена по предложение на неговия президент и одобрена от Сената.

Президентът издава решения и инструкции задължителни за всички институции и единици, чиято дейност касае обработката на лична информация. Решенията и инструкциите с нормативен характер се публикуват в официалния дневник на Румъния. Президентът на органа се избира от Сената, за мандат от 5 години, които могат да бъдат подновени само веднъж. Преди да започне дейността си президентът полага клетвата за вярността пред Сената.

За президент или вицепрезидент на националната контролна власт могат да бъдат предлагани румънски граждани със завършено висше образование.

Националният орган за обработка на лични данни започва да функционира независимо с институцията на омбудсмана, от 1-и януари 2006 г.

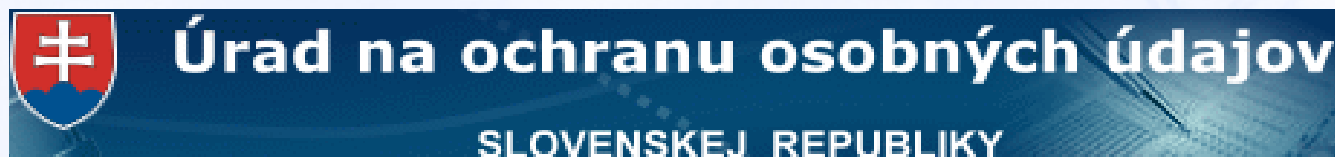
Националният надзорен орган за обработка на лични данни осъществява своята дейност

с пълна независимост и безпристрастност. Институцията контролира законността на обработката на лични данни, която попада под Закон 677/2001. За тази цел, контролната институция прилага следните прерогативи:

- Получава и проучва уведомленията на обработващите личните данни;
- Разрешава обработването на данни в рамките, поставени от закона;
- Ако при проверка се установи нарушение на закона, може да реши временно да преустановява или спре обработката на данни, частично или цялостно заличаване, на обработените данни, както и да предаде нарушителя на съдебната власт;
- Уведомява гражданите и/или юридическите лица за необходимостта да отговорят на изискванията и да осъществят процедурите, изискани от Закон 677/2001;
- Създава и съхранява регистър на файловете за обработка на лични данни;
- Получава и решава оплакванията или исканията на гражданите;
- Извършва предварителни проверки, ако администраторът обработва лични данни, които крият специални рискове за правата и свободите на хората;
- Извършва проверки при самосезиране или при получаване на жалби или сигнали;
- Отсъжда, когато са налице нормативни действия, засягащи защита на правата и свободите на хората, засягащи обработка на данни;
- Може да прави предложения, засягащи разработването на нормативни актове или променяне на вече действащи нормативни актове в частта, касаеща обработката на лични данни;
- Взаимодейства с държавните, обществените и частни власти, централизира и координира техните годишни доклади, касаещи обработката на лична информация;
- Издава препоръки и решения по въпроси, свързани със защитата на основните права и свободи, засягащи личните данни;
- Сътрудничи с подобни органи извън страната;
- Осъществявам и други компетентности изискани от закона.

Президентът на Националния надзорен орган за обработка на лични данни предава годишни доклади за дейността си пред Сената. Докладите съдържат информация, засягаща дейността на национална контролна власт, както и препоръки, засягащи поправки на законодателство или други мерки, целящи защита, на правата и свободите на гражданите във връзка с обработването на лични данни. Годишните доклади се публикуват на страниците на Официалния вестник на Румъния.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В СЛОВАКИЯ

Управлението за защита на личните данни е независим държавен орган за защита на основните права и свободи на физическите лица при обработване на техните лични данни. Управлението има следните задачи:

- непрекъснато инспектира състоянието на защитата на личните данни, регистрацията на файлови системи (регистри) и поддържа записи относно файловите системи;
- препоръчва на администраторите мерки за осигуряване на защита на личните данни във файлови системи (регистри), като за тази цел издава препоръки към администраторите в рамките на своите правомощия;
- издава задължителни решения при съмнения дали степента, съдържанието и начина на обработване и използване на обработваните лични данни са адекватни на целите на тяхното

обработване, са съпоставими със съответните цели на обработването или дали са актуални по отношение на времето и субекта;

- издава задължителни решения при съмнения относно прехвърляне на лични данни в други държави;
- издава задължителни решения при съмнение за регистрирането на файлова система (регистър);
- разследва представените сигнали, започва процедура по разследване или се самосезира и предписва мерки за отстраняване на нарушенията;
- при съмнение, че има неизпълнение на задължения по ЗЗЛД, може да изиска от администратора или обработващия данните да представи обяснение;
- извършва инспекции на обработването на лични данни във файлови системи (регистри);
- налага санкции при установяване на неизпълнение на задължения по ЗЗЛД;
- извършва регистрация на файлови системи (регистри) и осигурява достъп до регистъра;
- участва в разработването на проекти на нормативни актове в областта на защита на личните данни;
- издава нормативни актове в рамките на своите правомощия;
- дава становища по законопроекти и други нормативни актове, които регулират обработването на лични данни;
- представя на Националния Съвет на Словашката Република доклад за състоянието на защитата на личните данни най-малко веднъж на две години.

При изпълнение на инспекционната дейност главният инспектор и другите инспектори, наричани "инспекционни органи", както и президентът и зам. президентът на Управлението имат право да:

- влизат в земи, сгради или работни и помощни помещения на администратора и на обработващия данни;
- изискват от администратора, обработващия данни и техните служители (наричани "инспектирани лица") да им осигурят в определени срокове документи и други книжа, становища и информация, обработени данни от архива включително на технически носители, доклади и source кодове на програми като показват, че те са собствени (ги владеят), и други записи необходими за изпълнението на инспекцията, оригинали или копия и им позволяват, в определени случаи, да правят копия извън помещенията на инспектираното лице;
- изискват от инспектираното лице да осигури, в разумен срок, пълна и вярна устна и писмена информация, становища и обяснения относно инспектираните и свързани с тях факти и определените недостатъци;
- изискват сътрудничество от инспектираното лице;
- достъп до файлови системи (регистри) като системен администратор до степен необходима за извършване на инспекцията;
- потвърждават идентичността на инспектираните лица и на физическите лица, действащи от името на инспектираните лица.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ХЪРВАТИЯ

Република Хърватия е реализирала възможността да гарантира правото на личен живот със създаването на Хърватската агенция за защита на лични данни. Агенцията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на

техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни.

Агенцията за защита на личните данни е създадена по силата на Закона за защита на личните данни от 18 юни 2003 г. Дейността

й се регулира от правилник за дейността, одобрен от Хърватския парламент.

Тя се ръководи от директор, който се избира от Парламента по предложение на правителството на Република Хърватия. Заместник директорът се предлага от директора и се одобрява от парламента. Те трябва да са хърватски граждани с университетско образование и поне 10 години трудов стаж. Избират се с мандат за 4 години и могат да бъдат преизбирани. Те се подпомагат от администрация, която се назначава от тях.

При изпълнение на служебните си задължения Директорът, Заместник директорът и служителите от администрацията са задължени да спазват конфиденциалността на информацията. Това правило важи дори и след напускане на работата в Агенцията.

Хърватската агенция за защита на личните данни е задължена да представя отчет за дейността си пред Парламента поне 11 пъти в годината. В доклада трябва да се направи изчерпателен анализ на защитата на данните, за процедурите, които са създадени въз основа на ЗЗЛД, предприетите мерки от агенцията, както и конкретни факти за нивото на защита на гражданските права при обработката на лични данни.

Основните задачи на агенцията могат да се обобщят така:

- ръководи защитата на лични данни;
- може да се самосезира при констатирани нарушения при обработката на лична информация;
- поддържа списък на страни и международни организации, които имат адекватно ниво на защита на лични данни;
- решава искания за възможни нарушения на права, които са гарантирани от закона;
- поддържа централния регистър.

Агенцията публикува своите решения на страниците на Официалния вестник на Република Хърватска.

Агенцията може да бъде сезирана за нарушения от граждани и носи отговорност за анализирането на всички жалби за нарушаване на правата на гражданите при обработка на личните им данни. Тя е задължена да уведоми за предприетите действия, както нарушителя, така и засегнатата страна.

Едно от основните права на служителите на агенцията е, че те имат пълен достъп до файловете на обработващите лични данни, независимо дали те са регистрирани в Централния регистър или не както и от нивото на конфиденциалност на данните, съхранявани в тези регистри.

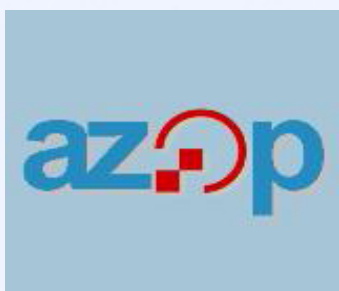
Администраторът или обработващия служител носят отговорността за даването на достъп до файловете и другата документация, както и до електронната информация и са длъжни да дадат достъп на проверяващия ги служител, който следи дали обработката на данни се извършва съгласно Закона за защита на личните данни, чиято цел е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Агенцията ръководи и следните дейности:

- следи начина на защитата на личната информация в други страни и си сътрудничи с компетентните органи, които са упълномощени да защитават личните данни в тези страни;
- следи трансфера на личните данни извън от република Хърватия;
- издава методологичните препоръки за развитие на защитата на личната

Agencija za zaštitu osobnih podataka Croatian Personal Data Protection Agency

информация, и ги изпраща до администраторите на лични данни;

- издава задължителни предписания за обработката на лични данни, особено при използването на нови информационни технологии;
- следи за прилагането на организационните и технически мерки за информационна защита, и предлага подобренията на тези мерки;
- издава предложения и препоръки, които засягат обработката на защитата на лични данни;
- съдейства на компетентните държавни власти при изготвянето на законодателни проекти, засягащи обработката на лична информация;
- след като получи уведомление за регистрация на администратор на лични данни, издава решение като проверява дали обработваните данни и начинът на обработването им не крият специфични рискове за правата и свободите на гражданите. В случай на съмнение, че специфичните рискове са налице, администраторът на лични данни трябва да поиска мнението на агенция;
- изпълнява и други дейности, определени от закона.

Ако в хода на извършваните проверки Агенцията е установила, че от законова гледна точка има нарушение на защитата на личните данни, то тя има правото да предупреди или уведоми администратора на лични данни за неправилностите в обработката на личната информация и издаде някое от следните решения:

- предписание за отстраняване на нередностите в определен срок;
- временна забрана за събиране, обработване и използване на лична информация;
- предписание за заличаване на лични данни, които са събрани, без необходимост;
- забрана за трансфера на личните данни извън Република Хърватия или допускане на предоставяне на лични данни към други потребители, ако такава информация е била прехвърлена извън страната, или е предоставена в противоречие с изискванията на закона.

Жалба срещу решението не може да бъде заведена.

В допълнение към гореспоменатите мерки, нарушителите на ЗЗЛД могат да бъдат предадени на компетентните власти.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИСЛАНДИЯ

На 1-и януари 2001 в Исландия влезе в сила нов Закон за защитата и обработване на лични данни, номер 77/2000.

Законът прилага Директива 95/46 ЕО за защита на личността във връзка с обработването на лични данни и свободното движение на тази информация.

Целта на Закона е да подпомогне практиката за обработване на личните данни в съответствие с основните принципи на информационната защита и правото на неприкосновеност. Законът е в сила, както за ръчно обработвани, така и за автоматизирани обработвани данни.

Исландският орган за информационна защита се състои от Съвет и Секретариат. Управлява се от Директор (комисар по защита на информацията). Той отговаря за всекидневното управление на секретариата.

Исландският орган за защита на информацията е независим орган и е административно звено към министъра на правосъдието. Институцията действа самостоятелно при упражняване на своите функции и решения и действията ѝ не могат да бъдат засегнати от по-висока административна власт. Членовете на органа са четирима и се назначават от министъра на правосъдието

за мандат от 4 години.

Президентът и вицепрезидентът на съвета се назначават без номинации. Изискването към тях е да бъдат правоспособни юристи и да отговарят на изискванията за районни съдебни съдии. Върховният съд на Исландия, както и исландското общество за информатика номинират по един свой представител за член на Съвета.

Решенията на Съвета се приемат с мнозинство, като гласът на президента е решаващ.

Комисарят по защита на информацията се назначава от министъра на правосъдието за срок от 5 години. Той отговаря за всекидневното управление на институцията и назначава служителите на нейната администрация.

Исландският орган за защита на информацията контролира прилагането на Закона и административните правила, създадени според него.

Една от основните задачи на органа е решаването на проблеми, възникнали от противоречията със закона при обработка на лични данни. Той може да разглежда различни случаи като се самосезира или чрез подадена жалба или сигнал от засегнати граждани, които смятат, че са нарушени техните права и личните им данни не се обработват законосъобразно.

Задачите на Исландският орган за защита на информацията включват следните дейности:

- приема заявления за разрешение за обработка на лични данни, отчитайки условията, при които се съхраняват и обработват въпросните данни и проверява дали те отговарят на изискванията поставени от Закона;
- контролира приложението на закона и правят проверки за отстраняването на вече допуснати грешки;
- поддържа вътрешни и външни връзки с органи, които имат връзка с обработката на лични данни;
- дефинира правилата, които определят дали защитата на данните е в опасност и предоставя възможни решения на проблема;
- съдействие с други органи за повишаване сигурността на данните;
- публикува годишен доклад за своята дейност.

Решенията на Исландския орган са окончателни и не могат да бъдат обжалвани пред която и да е друга инстанция. От друга страна, те могат да бъдат заведени в съда, както и оплакванията, касаещи администрацията на органа могат да бъдат отнасяни до парламентарния омбудсман.

Работещите в чужбина също могат да ползват правата си пред Исландския орган за защита на данните, като молбата трябва да бъде написана на английски или исландски език.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3(12)/2008 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска
Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се на хартиен и
електронен носител